

UDKAST

(Offentlig høring 10. juli 2024)

Forslag

til

Lov om bistand til Europa-Kommissionen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked¹

Kapitel 1

Formål

§ 1. Loven har til formål at give Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen beføjelser til at bistå Europa-Kommissionen med at tilvejebringe oplysninger til brug for Europa-Kommissionens håndhævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2560 af 14. december 2022 om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked.

Kapitel 2

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens beføjelser m.v.

§ 2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan indhente oplysninger fra og videregive oplysninger til andre forvaltningsmyndigheder som led i anvendelsen af denne lov og forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked.

§ 3. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan af en virksomhed, en virksomhedssammenslutning eller enhver anden juridisk person kræve alle oplysninger, som den pågældende har adgang til, og som skønnes nødvendige for, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan yde bistand til Europa-Kommissionen i forbindelse med Europa-Kommissionens udførelse af opgaver i henhold til forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fastsætter en rimelig frist, in-

---

¹ Som bilag til loven er medtaget Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2560 af 14. december 2022 om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, EU-Tidende 2022, nr. L 330, side 1. I følge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af forordningen i lovens bilag er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn.

den for hvilken styrelsen skal have modtaget de krævede oplysninger. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens krav om oplysninger skal stå i rimeligt forhold til formålet.

§ 4. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan gennemføre interviews med enhver juridisk eller fysisk person, der giver samtykke hertil, når en sådan juridisk eller fysisk person kan være i besiddelse af relevante oplysninger i henhold til § 3.

§ 5. Repræsentanter for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og andre led-sagende personer, som styrelsen har bemyndiget eller udpeget hertil, kan for at yde bistand til Europa-Kommissionen i henhold til artikel 14, stk. 5-7, i forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, foretage uanmeldte kontrolundersøgelser, der indebærer, at styrelsen får adgang til en virksomheds eller en virksomhedssammenslutnings lokaler, grunde og transportmidler med henblik på der at gøre sig bekendt med og tage kopi af enhver oplysning, som den kontrollerede enhed har adgang til, uanset hvilket medie de er lagret på. Virksomheden og virksomhedssammenslutningen har pligt til at underkaste sig en kontrolundersøgelse. I forbindelse med en kontrolundersøgelse kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen afkræve forklaringer fra virksomhedens eller virksomhedssammenslutningens repræsentanter eller ansatte om faktiske oplysninger eller dokumenter vedrørende kontrolundersøgelsens genstand og formål og registrere deres svar.

Stk. 2. Hvor en virksomheds eller virksomhedssammenslutnings oplysninger opbevares hos eller behandles af en ekstern databehandler, kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen få adgang til den eksterne databehandlers lokaler med henblik på der at gøre sig bekendt med og tage kopi af oplysningerne, jf. stk. 1. Adgangen forudsætter, at det ikke er muligt for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen at få adgang til de pågældende oplysninger direkte fra den virksomhed eller virksomhedssammenslutning, som er genstand for kontrolundersøgelsen.

Stk. 3. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens kontrolundersøgelser kan kun finde sted efter indhentet retskendelse og mod behørig legitimation.

Stk. 4. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan indsamle en kopi af data-indholdet fra elektroniske medier, der er omfattet af kontrolundersøgelsen, med henblik på efterfølgende at gennemgå kopien i styrelsens lokaler eller i andre udpegede lokaler. De indsamlede data skal forsegles eller på anden måde sikres mod læsning, inden kontrolundersøgelsen afsluttes. Den, der er genstand for kontrolundersøgelsen, kan kræve, at denne selv eller en af

denne udpeget repræsentant overværer, at de indsamlede data gøres tilgængelige for læsning, og at styrelsen gennemgår det indsamlede materiale. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har pligt til senest 40 hverdage efter kontrolundersøgelsens afslutning at give en kopi af de oplysninger, som styrelsen måtte have taget fra de indsamlede data, til den, der er genstand for kontrolundersøgelsen, jf. dog stk. 7. Når gennemgangen af de indsamlede data er gennemført, skal dataene sikres mod læsning. De indsamlede oplysninger skal slettes, hvis Europa-Kommissionen vurderer, at materialet ikke indeholder oplysninger, der er nødvendige for at udføre Europa-Kommissionens opgaver i henhold til forordningen. Beslutter Europa-Kommissionen at gå videre med sagen, skal de indsamlede data slettes, når sagen er endeligt afgjort.

Stk. 5. Hvis virksomhedens eller virksomhedssammenslutningens forhold gør, at det ikke er muligt for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen samme dag, som kontrolundersøgelsen foretages, at få adgang til eller tage kopi af oplysningerne, jf. stk. 1, 2 og 4, kan styrelsen forsegle de relevante forretningslokaler og oplysninger i op til tre hverdage herefter, jf. dog stk. 7.

Stk. 6. Under samme betingelser som i stk. 5 kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen medtage de oplysninger eller det medium, hvorpå oplysningerne befinder sig, med henblik på kopiering. Det materiale, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har taget med, skal sammen med et sæt kopier af de oplysninger, som styrelsen har taget til brug for en nærmere gennemgang, tilbageleveres til virksomheden eller sammenslutningen senest tre hverdage efter kontrolundersøgelsen, jf. dog stk. 7.

Stk. 7. Fristerne i stk. 4, 5 og 6 kan i særlige tilfælde forlænges.

Stk. 8. Politiet yder bistand ved udøvelsen af beføjelserne efter stk. 1, 2 og 4-6. Erhvervsministeren kan efter aftale med justitsministeren fastsætte nærmere regler herom.

§ 6. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan videregive alle oplysninger til Europa-Kommissionen for at bistå Europa-Kommissionen i dennes håndhævelse af forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked.

Kapitel 3

Begrænsning i forhold til offentlighed og databeskyttelsesforordningen

§ 7. Lov om offentlighed i forvaltningen gælder ikke for sager og undersøgelser efter denne lov. 1. pkt. gælder tillige, når oplysninger modtaget el-

ler tilvejebragt efter denne lov er videregivet til en anden forvaltningsmyndighed. § 15 i lov om offentlighed i forvaltningen gælder dog for sådanne sager og undersøgelser.

§ 8. I sager og undersøgelser efter denne lov finder reglerne om oplysningspligt og indsigtret i artikel 13-15 i databeskyttelsesforordningen ikke anvendelse.

Kapitel 4 *Tvangsbøder og straf*

§ 9. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan pålægge daglige eller ugentlige tvangsbøder til en virksomhed, en virksomhedssammenslutning eller enhver anden juridisk person, der undlader

- 1) at afgive fuldstændige og korrekte oplysninger som svar på en anmodning om oplysninger efter § 3 eller undlader at afgive sådanne oplysninger inden for den fastsatte frist eller
- 2) at underkaste sig en kontrolundersøgelse efter § 5.

Stk. 2. Størrelsen af en tvangsbøde efter stk. 1 kan udgøre op til 5 pct. af den pågældendes gennemsnitlige samlede daglige omsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår pr. dag. Tvangsbøden beregnes fra den dato, der er angivet i afgørelsen om at pålægge tvangsbøder.

§ 10. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning straffes med bøde en virksomhed, en virksomhedssammenslutning eller enhver anden juridisk person, der

- 1) afgiver urigtige, ufuldstændige eller vildledende oplysninger som svar på krav om oplysninger efter § 3 eller undlader at afgive oplysningerne inden for den fastsatte frist,
- 2) modsætter sig en kontrolundersøgelse, jf. § 5,
- 3) som svar på spørgsmål, der er stillet under en kontrolundersøgelse, jf. § 5, stk. 1, 3. pkt., afgiver et ukorrekt eller vildledende svar eller undlader eller afviser at afgive et fuldstændigt svar eller
- 4) har brudt den forsegling, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har foretaget i medfør af § 5, stk. 5.

Stk. 2. Ved udmåling af bøder for overtrædelser af denne lov skal der tages hensyn til overtrædelsens grovhed, varighed og den pågældendes samlede koncernomsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår.

Stk. 3. Bøden kan maksimalt udgøre 1 pct. af den pågældendes samlede omsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår. Indgår den pågældende i en koncern, kan bøden maksimalt udgøre 1 pct. af den samlede

UDKAST

omsætning på verdensplan i den pågældende koncern i det foregående regnskabsår.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 5. Forældelsesfristen for overtrædelser af denne lov er 5 år.

Kapitel 5 *Ikrafttræden*

§ 11. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

Kapitel 6 *Territorialbestemmelser*

§ 12. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

UDKAST

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU)

2022/2560

af 14. december 2022

om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked

[Forordningsteksten udelades i dette dokument]

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund
3. Lovforslagets hovedpunkter
  - 3.1. Beføjelser til at understøtte Europa-Kommissionens håndhævelse
    - 3.1.1. Gældende ret
    - 3.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 3.2. Forholdet til offentlighedsloven og databeskyttelsesforordningen
    - 3.2.1. Gældende ret
    - 3.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
4. Konsekvenser for opfyldelsen af FN's verdensmål
5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
7. Administrative konsekvenser for borgerne
8. Klimamæssige konsekvenser
9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
10. Forholdet til EU-retten
11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
12. Sammenfattende skema

1. Indledning

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2560 af 14. december 2022 om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, har til formål at sikre lige konkurrencevilkår i det indre marked ved at indføre regulering af subsidier tildelt af tredjelande til virksomheder, der udøver en økonomisk aktivitet i det indre marked, for at imødegå fordrejning af markedet som direkte eller indirekte følge af sådanne udenlandske subsidier. Forordningen fastsætter regler og procedurer for Europa-Kommissionens undersøgelse af og afgørelser om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, og herunder for anvendelsen af afhjælpende foranstaltninger eller tilsagn.

Med forordningen om udenlandske subsidier kan Europa-Kommissionen gøre brug af tre forskellige redskaber til at undersøge finansielle bidrag fra myndigheder i lande uden for EU ydet til virksomheder, der er aktive i EU. To redskaber vedrører krav om forudgående anmeldelse af visse fusioner og deltagelse i visse offentlige udbud. Her skal erhververen eller tilbudsgiveren på forhånd anmelde finansielle bidrag, som modtages fra regeringer og offentlige myndigheder m.v. uden for EU i forbindelse med fusioner eller offentlige udbud, hvis nogle fastsatte tærskelværdier i forordningen overskrides. Med det tredje redskab kan Europa-Kommissionen i alle andre markedssituationer indlede undersøgelser på eget initiativ, herunder anmode om ad hoc-anmeldelser af mindre fusioner og offentlige udbud.

Forordningen er rettet imod finansielle bidrag ydet af tredjelande til virksomheder, der opererer i det indre marked, og supplerer dermed EU's statsstøtteregler. Europa-Kommissionens muligheder for at indlede undersøgelse af udenlandske subsidier på eget initiativ gælder fra og med den 12. juli 2023 og fra den 12. oktober 2023 i forhold til de anmeldelsespligtige situationer.

Forordninger er umiddelbart gældende i medlemsstaterne, og forordningens bestemmelser må ikke implementeres i Danmark, jf. TEUF artikel 288.

Europa-Kommissionen er den eneste myndighed, der har kompetence til at håndhæve forordningen, men forordningen er baseret på, at medlemsstaterne løbende samarbejder med Europa-Kommissionen om dennes håndhævelse af forordningen. Det fremgår af præambelbetragtning nr. 58, at medlemsstaterne bør samarbejde effektivt med Europa-Kommissionen om anvendelsen af forordningen.

Europa-Kommissionen har efter forordningens artikel 13 og 14 en række undersøgelsesbeføjelser. Disse omfatter retten til at indhente alle nødvendige oplysninger, herunder gennemføre kontrolundersøgelser (eventuelt med bistand fra medlemsstaterne). Forordningen gælder umiddelbart ved disse undersøgelser.

Forordningen forpligter dog medlemsstaterne til at indhente oplysninger på Europa-Kommissionens vegne, hvis denne anmoder herom. En sådan bistand vil skulle ske i henhold til national lovgivning i den enkelte medlemsstat.

Forordningen indeholder således i artikel 14, stk. 7, en bestemmelse om, at en medlemsstat på Europa-Kommissionens anmodning på sit eget område foretager kontrolundersøgelser eller andre undersøgelsesforanstaltninger i henhold til sin nationale lovgivning med henblik på, at Europa-Kommission kan fastslå, om der forekommer udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked. Der er behov for at supplere forordningens bestemmelser med den nødvendige hjemmel til, at man fra dansk side kan yde denne bistand, som Danmark er forpligtet til i henhold til forordningen.

Formålet med lovforslaget er derfor at tilvejebringe hjemmel til, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan bistå Europa-Kommissionen i overensstemmelse med forordningens artikel 14, stk. 7. Det foreslås i den forbindelse, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan kræve oplysninger og foretage kontrolundersøgelser på Europa-Kommissionen anmodning og på dennes vegne i henhold til artikel 14, stk. 7.

Lovforslaget supplerer således forordningen og bidrager til at understøtte Europa-Kommissionens effektive håndhævelse af forordningen.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har i dag sådanne beføjelser på flere andre retsområder, herunder på konkurrencelovens område.

2. Lovforslagets baggrund

Forordninger er umiddelbart gældende i medlemsstaterne, og forordningens bestemmelser må ikke implementeres i Danmark, jf. TEUF artikel 288. Forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, forpligter dog Danmark som medlemsstat til på Europa-Kommissionens anmodning at foretage kontrolundersøgelser eller andre undersøgelsesforanstaltninger med hjemmel i national lovgivning. Det er Erhvervsministeriets vurdering, at der er behov for at supplere forordningens bestemmelser

med nærværende lovforslag. Herudover er Danmark forpligtet til at yde Europa-Kommissionen bistand, når denne med hjemmel i forordningens artikel 14, stk. 5-6, foretager kontrolundersøgelser i Danmark.

Statsstøtte ydet af medlemsstater underkastes en effektiv statsstøttekontrol i henhold til EU-lovgivningen. Derimod er udenlandske subsidier fra tredjelande ikke underlagt statsstøttekontrol og kan derfor potentielt fordreje konkurrencen på det indre marked. Med nærværende forordning skal Europa-Kommissionen vurdere fra sag til sag, om udenlandske subsidier fordrejer konkurrencen i det indre marked.

Med forordningen kan Europa-Kommissionen undersøge finansielle bidrag, som myndigheder i lande uden for EU yder virksomheder, der er aktive i EU.

Det følger af forordningens artikel 3, at der anses at foreligge udenlandske subsidier, når et tredjeland direkte eller indirekte yder et finansielt bidrag, der medfører en fordel for en virksomhed, som udøver en økonomisk aktivitet i det indre marked, og når dette bidrag retligt eller faktisk er begrænset til én eller til flere virksomheder eller industrier. Et finansielt bidrag kan f.eks. være et rentefrit lån, kapitalindskud eller skattefradrag m.m.

Efter forordningens artikel 4, stk. 1, anses der at foreligge en fordrejning i det indre marked, når det er sandsynligt, at subsidier tildelt af tredjelande kan forbedre en virksomheds konkurrencemæssige stilling i det indre marked, og når disse udenlandske subsidier dermed faktisk eller potentielt indvirker negativt på konkurrencen i det indre marked. En fordrejning i det indre marked fastslås på grundlag af indikatorer, som navnlig kan omfatte størrelsen og karakteren af de udenlandske subsidier, situationen for den berørte virksomhed og de berørte markeder eller sektorer, den berørte virksomheds økonomiske aktivitetsniveau og -udvikling i det indre marked samt formålet med og betingelserne for de udenlandske subsidier og anvendelsen heraf i det indre marked. Det anses ikke for sandsynligt, at udenlandske subsidier ydet til en virksomhed vil fordreje det indre marked, hvis deres samlede beløb ikke overstiger 4 mio. EUR i en sammenhængende periode på tre år. Artikel 5 i forordningen angiver, hvilke kategorier af udenlandske subsidier der med størst sandsynlighed fordrejer det indre marked.

Europa-Kommissionen kan i henhold til artikel 6 på grundlag af de modtagne oplysninger foretage en afvejningstest, hvor de udenlandske subsidiers negative virkninger i form af fordrejning af det indre marked, jf. artikel 4 og 5, afvejes i forhold til disses positive indvirkning på, hvordan den pågældende subsidierede økonomiske aktivitet udvikler sig i det indre marked,

samtidig med at den tager de udenlandske subsidiers øvrige positive virkninger i betragtning, såsom de bredere positive virkninger i forhold til de relevante politiske mål, navnlig Unionens.

Europa-Kommissionen tager denne vurdering i betragtning, når den træffer afgørelse om, hvorvidt der skal pålægges afhjælpende foranstaltninger eller accepteres tilsagn, jf. artikel 7, samt hvilken karakter og hvilket omfang disse afhjælpende foranstaltninger eller tilsagn kan have. Forordningens artikel 7 indeholder nærmere bestemmelser om tilsagn og afhjælpende foranstaltninger.

Forordningens kapitel 2 indeholder bestemmelser om Europa-Kommissionens beføjelser til at undersøge udenlandske subsidier. Europa-Kommissionen kan efter artikel 9 på eget initiativ undersøge oplysninger fra enhver kilde, herunder medlemsstaterne, en fysisk eller juridisk person m.v., vedrørende påståede udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked.

Europa-Kommissionens sagsbehandling er opdelt i to faser. I første fase foretages en indledende undersøgelse af, hvorvidt der er tilstrækkelige indicier for, at en virksomhed har modtaget udenlandske subsidier, som fordrejer konkurrencen på det indre marked, jf. forordningens artikel 9. Hvis det er tilfældet, vil Europa-Kommissionen foretage en tilbundsgående undersøgelse, jf. forordningens artikel 10.

For at Europa-Kommissionen kan løse sine opgaver efter forordningen, indeholder artikel 13 og 14 bestemmelser om, at Europa-Kommissionen kan kræve oplysninger og gennemføre kontrolundersøgelser. I den forbindelse forelægger medlemsstaterne på Europa-Kommissionens anmodning alle de oplysninger, der er nødvendige for, at Kommissionen kan udføre sine opgaver i henhold til forordningen, jf. forordningens artikel 13, stk. 5. Medlemsstaterne bistår desuden Europa-Kommissionen, når den gennemfører kontrolundersøgelser på deres område, jf. artikel 14, stk. 5 og 6.

Det følger også af forordningens artikel 35, stk. 1, at en medlemsstat, der mener, at udenlandske subsidier måske forekommer og måske fordrejer det indre marked, skal videregive oplysningen herom til Europa-Kommissionen.

Efter forordningens artikel 36, stk. 1, kan Europa-Kommissionen desuden foretage en markedsundersøgelse af en bestemt sektor, en bestemt type økonomisk aktivitet eller brug af et bestemt støtteinstrument, og Kommissionen kan i den forbindelse anmode medlemsstater om at fremlægge oplysninger.

Forordningen indeholder herudover i artikel 14, stk. 7, en bestemmelse om, at en medlemsstat på Europa-Kommissionens anmodning på sit eget område skal foretage kontrolundersøgelser eller andre undersøgelsesforanstaltninger i henhold til sin nationale lovgivning med henblik på, at Europa-Kommissionen kan fastslå, om der forekommer udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked. Med lovforslaget tilvejebringes der hjemmel til, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan bistå Europa-Kommissionen i overensstemmelse med artikel 14, stk. 7.

Forordningens artikel 14, stk. 5-7, finder anvendelse fra den 12. januar 2024.

Herudover indeholder forordningen i kapitel 3 og 4 bestemmelser om henholdsvis pligt til at anmelde visse fusioner og deltagelse i offentlige udbud til Europa-Kommissionen, hvis nogle fastsatte tærskelværdier i forordningen overskrides.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Beføjelser til at understøtte Europa-Kommissionens håndhævelse

3.1.1. Gældende ret

Europa-Kommissionen er den eneste myndighed, der har kompetence til at håndhæve forordningen. Europa-Kommissionens enehåndhævelse er dog baseret på, at medlemsstaterne løbende bistår Europa-Kommissionen med at indhente oplysninger. Det fremgår af præambelbetragtning nr. 58, at medlemsstaterne bør samarbejde effektivt med Europa-Kommissionen om anvendelse af forordningen.

Der er på nuværende tidspunkt ikke fastsat regler i Danmark, der giver en dansk myndighed hjemmel til at kræve oplysninger og foretage kontrolundersøgelser på Europa-Kommissionens anmodning og på dennes vegne, jf. forordningens artikel 14, stk. 7, med henblik på at fastslå, om der forekommer udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked.

Det følger af forordningen, at Danmark er forpligtet til at gennemføre national lovgivning, der giver hjemmel til, at man fra dansk side kan gennemføre kontrolundersøgelser m.v. i Danmark på Europa-Kommissionens anmodning.

Det følger af forvaltningslovens § 27, stk. 1, at den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har tavshedspligt, jf. straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f, med hensyn til oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske, forhold og tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold el.lign., for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, oplysningerne angår, at

oplysningerne ikke videregives. Det samme gælder, når en oplysning ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som fortrolig, herunder når fortrolighed følger af en EU-retlig eller folkeretlig forpligtelse eller lignende, jf. forvaltningslovens § 27, stk. 2, 2. pkt. En sådan forpligtelse kan f.eks. være foreskrevet i en EU-forordning.

Forvaltningslovens § 28 regulerer, i hvilke tilfælde en forvaltningsmyndighed må videregive fortrolige oplysninger til en anden dansk forvaltningsmyndighed. Bestemmelsen omfatter dog ikke videregivelse af personoplysninger, der er omfattet reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, jf. forvaltningslovens § 28, stk. 1.

I henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c, kan almindelige (typisk ikke-fortrolige og almindeligt fortrolige) personoplysninger behandles, herunder videregives, hvis videregivelse er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige. Omfattet af udtrykket »retlig forpligtelse« er bl.a. forpligtelser, der følger af EU-ret. Det er ikke en betingelse for bestemmelsens anvendelse, at den retlige forpligtelse angår selve videregivelsen. Det er tilstrækkeligt, at udvekslingen af oplysninger er en forudsætning for, at myndigheden kan udføre deres retlige forpligtelser. Det følger endvidere af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, at behandling, herunder videregivelse, af almindelige personoplysninger kan ske, når videregivelse er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Efter forvaltningslovens § 28, stk. 2, kan andre oplysninger af fortrolig karakter end personoplysninger, som ikke er omfattet af stk. 1, jf. ovenfor, videregives til en anden dansk forvaltningsmyndighed, bl.a. når det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, at oplysninger skal videregives (nr. 2), eller det må antages, at oplysningen vil være af væsentlig betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, myndigheden skal træffe (nr. 3). Bestemmelsen i forvaltningslovens § 28, stk. 2, omfatter alene fortrolige oplysninger, f.eks. om en virksomheds forretningshemmeligheder.

Forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, fastsætter ikke særskilte regler om medlemsstaternes beføjelser, herunder forholdet til videregivelsesregler og databeskyttelsesforordningen, når de skal bistå Europa-Kommissionen i forbindelse med dennes håndhævelse af forordningen, og der henvises i artikel 14, stk. 7, netop til medlemsstaternes

ationale lovgivning herom. Forordningen fastsætter dog visse regler om tavshedspligt og fortrolighed.

Det følger således af forordningens artikel 43, stk. 2, at medlemsstaterne og Europa-Kommissionen, deres tjenestemænd og andre personer, der arbejder under deres tilsyn, sørger for beskyttelse af fortrolige oplysninger, som de får kendskab til under anvendelse af forordningen, i overensstemmelse med relevante regler. Med henblik herpå må de ikke videregive oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, og som de har fået kendskab til i medfør af denne forordning.

For at Europa-Kommissionen kan løse sine opgaver efter forordningen forelægger medlemsstaterne på Europa-Kommissionens anmodning alle de oplysninger, der er nødvendige for, at Kommissionen kan udføre sine opgaver i henhold til forordningen, jf. forordningens artikel 13, stk. 5. Medlemsstaterne bistår som nævnt også Europa-Kommissionen ved gennemførelse af kontrolundersøgelser på deres område, jf. artikel 14, stk. 5 og 6.

Det følger herudover af forordningens artikel 35, stk. 1, at hvis en medlemsstat mener, at udenlandske subsidier måske forekommer og måske fordrejer det indre marked, skal medlemsstaten videregive oplysningen herom til Europa-Kommissionen. Efter forordningens artikel 36, stk. 1, kan Europa-Kommissionen også foretage en markedsundersøgelse af en bestemt sektor, en bestemt type økonomisk aktivitet eller brug af et bestemt støtteinstrument, og Kommissionen kan i den forbindelse anmode medlemsstater om at fremlægge oplysninger.

I forordningens artikel 42, stk. 4, er det fastsat, at en virksomheds ret til indsigt i Europa-Kommissionens sagsakter ikke omfatter medlemsstaternes fortrolige oplysninger eller interne dokumenter, og navnlig ikke korrespondance mellem Europa-Kommissionen og medlemsstaterne. I forordningen omfatter begrebet interne dokumenter også korrespondance mellem Europa-Kommissionen og medlemsstaterne.

3.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Europa-Kommissionen, der har enekompetence til at håndhæve forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked. Med henblik på at understøtte Europa-Kommissionens håndhævelse af forordningen og dermed sikre, at Danmark lever op til sine forpligtelser i henhold til forordningen, foreslås det at give Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen beføjelser til at kunne yde den fornødne bistand. Konkurrence- og Forbru-

gerstyrelsen har allerede i dag sådanne beføjelser inden for bl.a. konkurrencelovens område, og styrelsen har erfaringer med at gennemføre kontrolundersøgelser m.v.

Det foreslås for det første, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen af en virksomhed m.v. kan kræve alle oplysninger, som skønnes nødvendige for, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan yde bistand til Europa-Kommissionen i forbindelse med Europa-Kommissionens udførelse af sine opgaver i henhold til forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked. Det foreslås i den forbindelse også, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal kunne gennemføre interviews med enhver juridisk eller fysisk person, der giver samtykke hertil, når en sådan juridisk eller fysisk person kan være i besiddelse af relevante oplysninger.

For det andet foreslås det, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen får beføjelse til at gennemføre uanmeldte kontrolundersøgelser for at yde bistand til Europa-Kommissionen i henhold til artikel 14, stk. 5-7, i forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked. En uanmeldt kontrolundersøgelse efter artikel 14, stk. 7, vil således konkret blive foretaget af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, men det vil altid ske efter anmodning fra Europa-Kommissionen og på dennes vegne og vil forudsætte, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen indhenter en dansk retskendelse. Det er således Erhvervsministeriets vurdering, at den foreslåede mulighed for at gennemføre uanmeldte kontrolundersøgelser bør forudsætte et krav om forudgående retskendelse.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har allerede i dag sådanne beføjelser inden for flere andre retsområder, herunder konkurrencelovens område, jf. konkurrencelovens § 17 og § 18.

De foreslåede beføjelser vil medføre, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen som forudsat i forordningen kan bistå Europa-Kommissionen ved på Kommissionens anmodning i henhold til forordningens artikel 14, stk. 7, at gennemføre kontrolundersøgelser m.v. med henblik på at indhente oplysninger, så Europa-Kommissionen kan fastslå, om der forekommer udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked. Den foreslåede bestemmelse om kontrolundersøgelser svarer i vidt omfang til bestemmelsen i konkurrencelovens § 18.

Erhvervsministeriet bemærker, at kontrolundersøgelser m.v. vil være omfattet af retssikkerhedsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1121 af 12. november 2019 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og

oplysningspligt. Dette indebærer bl.a., at f.eks. retten til partsaktindsigt finder anvendelse, jf. retssikkerhedslovens § 3. Med hensyn til forbuddet mod selvinkriminering er det Erhvervsministeriets vurdering, at lovforslaget ikke rejser spørgsmål i den henseende. Europa-Kommissionen kan efter forordningen undersøge finansielle bidrag fra myndigheder i lande uden for EU og vil vurdere fra sag til sag, om sådanne udenlandske subsidier fordrejer konkurrencen i det indre marked. Hvis dette er tilfældet, træffer Europa-Kommissionen afgørelse om, hvorvidt der skal pålægges afhjælpende foranstaltninger eller accepteres tilsagn. Europa-Kommissionens konstatering af, om der er tale om udenlandske subsidier, der fordrejer konkurrencen i det indre marked, er således ikke en konstatering af, at der er begået et ulovligt forhold, men konstateringen af en markedssituation, som skal afhjælpes med de rette foranstaltninger.

For nærmere om Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens beføjelser til at kræve oplysninger og gennemføre kontrolundersøgelser henvises til lovforslagets §§ 3-5 og bemærkningerne hertil.

Herudover foreslås det med henblik på at understøtte det særlige behov for Europa-Kommissionens effektive eneåndhævelse af forordningen, hvor Europa-Kommissionen kan undersøge finansielle bidrag fra myndigheder i lande uden for EU med henblik på at vurdere, om sådanne udenlandske subsidier fordrejer konkurrencen i det indre marked, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan pålægge tvangsbøder, hvis en virksomhed m.v. undlader at efterkomme et krav om oplysninger eller modsætter sig en kontrolundersøgelse m.v. Det foreslås også, at der i loven fastsættes regler om bødestraf for ikke at efterkomme et krav om oplysninger eller for at modsætte sig en kontrolundersøgelse m.v. Der henvises til lovforslagets § 9 og § 10.

Da Europa-Kommissionen har enekompetence til at håndhæve forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, vil den bistand, som Konkurrence- og Forbrugerstyren yder til Europa-Kommissionen med at håndhæve forordningen alene være af praktisk karakter. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil derfor ikke i medfør af denne lov komme til at træffe afgørelse om, hvorvidt der er tale om konkurrenceforvridende subsidier og eventuelt egnede foranstaltninger m.v., og styrelsen træffer dermed ikke i den henseende afgørelser omfattet af forvaltningsloven.

For det tredje findes det formålstjenligt, at der indsættes særlige bestemmelser om Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens udveksling af oplysninger med andre danske forvaltningsmyndigheder og Europa-Kommissionen. Kom-

missionen har mulighed for at indhente oplysninger direkte hos den relevante forvaltningsmyndighed i Danmark, men der vil også være tilfælde, hvor Kommissionen vil anmode Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om assistance til dette.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at videregivelsesreglerne i forvaltningslovens § 28, stk. 2, og databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c og e, sammenholdt med forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, som udgangspunkt efter en konkret vurdering i det enkelte tilfælde vil kunne sikre mulighed for den nødvendige og tilstrækkelige udveksling af oplysninger mellem danske forvaltningsmyndigheder som led i bistanden til Europa-Kommissionen, der håndhæver forordningen.

Det foreslås dog, at der fastsættes udtrykkelig hjemmel til, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan indhente oplysninger fra og videregive oplysninger til andre forvaltningsmyndigheder som led i anvendelsen af denne lov og forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked.

Det er endvidere Erhvervsministeriets vurdering, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i henhold til forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, kan videregive alle oplysninger, herunder fortrolige oplysninger, til Europa-Kommissionen med henblik på at understøtte Europa-Kommissionens anvendelse af forordningen.

Det foreslås dog, at det tillige fastsættes udtrykkeligt, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen til Europa-Kommissionen kan videregive alle nødvendige oplysninger for at bistå Europa-Kommissionen i dennes håndhævelse af forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked. Den foreslåede bestemmelse omfatter også oplysninger, der er omfattet af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens tavshedspligt.

For så vidt angår almindelige personoplysninger følger det af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2 og 3, at der er mulighed for at opretholde og indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af dele artikel 6, stk. 1. Det gælder bl.a. artikel 6, stk. 1, litra c og e, hvorefter behandling af almindelige personoplysninger kan ske, hvis det er nødvendigt for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, eller af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Der vil som udgangspunkt alene kunne blive tale om at videregive almindelige personoplysninger, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 6, f.eks.

oplysninger om navne, mailadresser og arbejdsrelateret korrespondance, men derimod ikke følsomme personoplysninger, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 9, eller personoplysninger om strafbare forhold, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 10.

Adgangen til at videregive oplysninger er undergivet visse begrænsninger. Det er således en betingelse for videregivelse af personoplysninger, at videregivelsen må anses for nødvendig af hensyn til Europa-Kommissionens udførelse af sine opgaver i henhold til forordningen.

Derudover kan videregivelse alene ske til andre forvaltningsmyndigheder og Europa-Kommissionen.

Det forudsættes, at de grundlæggende principper i databeskyttelsesforordningens artikel 5 iagttages, når der videregives oplysninger i medfør af de foreslåede bestemmelser.

For nærmere om Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens videregivelse m.v. af oplysninger henvises til lovforslagets § 2 og § 6.

3.2. Forholdet til offentlighedsloven og databeskyttelsesforordningen

3.2.1. Gældende ret

Der er ikke i dag fastsat regler om Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens beføjelser til at kræve oplysninger og foretage kontrolundersøgelser på Europa-Kommissionen anmodning og på dennes vegne i forbindelse med anvendelse af forordningens artikel 14, stk. 7, med henblik på, at Europa-Kommissionen kan fastslå, om der forekommer udenlandske subsidier, der forrejer det indre marked. Der er af den årsag heller ikke fastsat særskilte regler om forholdet til offentlighedsloven og databeskyttelsesforordningen i de pågældende situationer.

Det følger af offentlighedslovens § 7, at enhver kan forlange at blive gjort bekendt med dokumenter, der er indgået til eller oprettet af en myndighed m.v. som led i administrativ sagsbehandling i forbindelse med dens virksomhed. Der gælder imidlertid en række undtagelser til dette udgangspunkt. Det følger bl.a. af offentlighedslovens § 30, nr. 1 og nr. 2, at oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske forhold (nr. 1), og oplysninger om bl.a. drifts- og forretningsforhold, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, oplysningerne angår, at anmodningen ikke imødekommes (nr. 2), kan undtages. Det følger endvidere af offentlighedslovens § 32, at retten til aktindsigt kan begrænses af hensyn til udenrigspolitiske interesser m.v., i det omfang fortrolighed følger

af bl.a. EU-retlige forpligtelser, eller i det omfang det er nødvendigt til beskyttelse af væsentlige hensyn til udenrigspolitiske interesser m.v.

Det følger af forvaltningslovens § 27, stk. 1, at den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har tavshedspligt, jf. straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f, med hensyn til oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske, forhold og tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold el.lign., for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, oplysningerne angår, at oplysningerne ikke videregives.

Databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14 pålægger en dataansvarlig en oplysningspligt i forbindelse med indsamling af oplysninger. Den dataansvarlige har som udgangspunkt pligt til at oplyse en fysisk person – den registrerede – herom, når der registreres oplysninger om vedkommende. Hvis oplysningerne ikke er indsamlet hos den registrerede fysiske person selv, indebærer oplysningspligten desuden, at der skal gives underretning til den registrerede om bl.a. identiteten på den dataansvarlige eller dennes repræsentant, formålene med behandlingen, kategorierne af personoplysningerne, hvilken kilde personoplysningerne hidrører fra, og retten til at anmode om indsigt, jf. artikel 14, stk. 1 og stk. 2.

Databeskyttelsesforordningens artikel 15 giver den registrerede ret til indsigt, når der behandles oplysninger om vedkommende. Den registreredes indsichtsret omfatter en ret til en kopi af de personoplysninger, der behandles, jf. artikel 15, stk. 3. Herudover har den registrerede krav på en række oplysninger, herunder bl.a. oplysning om kategorierne af personoplysningerne, hvorfra de stammer, og med hvilket formål de behandles, jf. artikel 15, stk. 1.

Databeskyttelsesforordningens artikel 23 giver mulighed for, at medlemsstaterne kan begrænse forordningens bestemmelser om oplysningspligt og indsichtsret, bl.a. når det er nødvendigt og forholdsmæssigt af hensyn til vigtige samfundsmæssige målsætninger (artikel 23, stk. 1, litra e), kontrol- og tilsynsfunktioner (artikel 23, stk. 1, litra h) og beskyttelse af den registrerede eller andres rettigheder (artikel 23, stk. 1, litra i). Det fremgår af artikel 23, stk. 2, at enhver lovgivningsmæssig foranstaltning, der er omhandlet i stk. 1, som minimum, hvor det er relevant, skal indeholde nærmere specifikke bestemmelser, jf. bestemmelsens litra a-h.

Forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, fastsætter ikke særskilte regler om medlemsstaternes beføjelser, når de skal

bistå Europa-Kommissionen i forbindelse med dennes håndhævelse af forordningen, idet der netop henvises til medlemsstaternes nationale lovgivning herom. Forordningen fastsætter derfor heller ikke særskilte regler om de enkelte nationale beføjelsers forhold til offentlighed og databeskyttelsesforordningen. Forordningen fastsætter dog visse regler om offentliggørelse og ret til forsvar samt tavshedspligt og fortrolighed.

Efter forordningens artikel 42, stk. 4, har den virksomhed, der undersøges, ret til aktindsigt i Europa-Kommissionens sagsakter. Retten til aktindsigt omfatter dog ikke Europa-Kommissionens eller medlemsstaternes fortrolige oplysninger eller interne dokumenter, herunder navnlig ikke korrespondance mellem Europa-Kommissionen og medlemsstaterne. Retten til aktindsigt er betinget af virksomhedernes legitime interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder og andre fortrolige oplysninger. Europa-Kommissionen kan dog i nødvendigt omfang anvende og videregive oplysninger, som viser, at der forekommer udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked.

I forordningens artikel 43, stk. 1, er det fastsat, at oplysninger, der indhentes i medfør af denne forordning, kun må anvendes til de formål, hvortil de er indhentet, medmindre den, der har afgivet oplysningerne, accepterer andet. Det følger endvidere af forordningens artikel 43, stk. 2, at medlemsstaterne og Europa-Kommissionen, deres tjenestemænd og andre personer, der arbejder under deres tilsyn, sørger for beskyttelse af fortrolige oplysninger, som de får kendskab til under anvendelse af forordningen, i overensstemmelse med relevante regler. Med henblik herpå må de ikke videregive oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, og som de har fået kendskab til i medfør af denne forordning.

3.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil ved udøvelse af styrelsens beføjelser i medfør af denne lov – på tilsvarende vis som i forbindelse med sager og undersøgelser efter konkurrenceloven – kunne komme i besiddelse af en lang række oplysninger, herunder fortrolige oplysninger, om virksomheders interne og kommercielle forhold. Der henvises til de foreslåede bestemmelser i § 3 og § 5, hvorefter styrelsen kan kræve alle oplysninger, som skønnes nødvendige for, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan yde bistand til Europa-Kommissionen som krævet i forordningens artikel 14, stk. 7.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil bl.a. efter den foreslåede bestemmelse i § 5, stk. 4, kunne indsamle en kopi af dataindholdet fra elektroniske

medier hos de virksomheder m.v., som er omfattet af kontrolundersøgelsen, med henblik på efterfølgende at gennemgå kopien. Med en sådan kopiering af dataindholdet fra elektroniske medier vil der typisk kunne være tale om, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen indsamler meget betydelige mængder virksomhedsinterne data, der delvis kan have karakter af forretningshemmeligheder, og som ikke har været tiltænkt og heller ikke bør gøres tilgængelige for offentligheden.

Sager og undersøgelser efter forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, og denne lov vil dreje sig om, at Europa-Kommissionen som eneåndhæver af forordningen undersøger udenlandske subsidier og i forlængelse heraf eventuelt træffer en afgørelse om, at der enten er tale om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked med hertil knyttede afhjælpende foranstaltninger eller tilsagn, eller en afgørelse om, at der ikke er grundlag for at gribe ind. Når Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen bistår Europa-Kommissionen med en sådan undersøgelse og i den forbindelse gennemfører en kontrolundersøgelse med hjemmel i lovforslagets § 5, er der således alene tale om, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen indsamler oplysninger til brug for Europa-Kommissionen håndhævelse af forordningen. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen må i den forbindelse formodes at komme i besiddelse af betydelige mængder af data om den pågældende virksomhed, som i vidt omfang vil være fortrolige. Oplysningerne vil kunne vedrøre virksomhedens interne forhold, f.eks. korrespondance og oplysninger om indretningen af virksomheden, herunder dennes forretningsmodel, finansielle bidrag m.v. Der vil således være tale om oplysninger om interne forhold, der ikke har været tiltænkt offentligheden, herunder kommercielle forhold, der kan udgøre en væsentlig del af grundlaget for virksomhedens forretningsmodel. Sådanne interne kommercielle oplysninger vil derfor som udgangspunkt udgøre forretningsforhold omfattet af § 30, nr. 2, i lov om offentlighed i forvaltningen.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens vide beføjelser til at indsamle oplysninger om en virksomhed m.v. skal modsvares af en tilsvarende betryggelse af virksomhederne i, at interne oplysninger ikke kan udleveres til offentligheden. I modsat fald vil virksomhederne med rette kunne være bekymrede for, at oplysninger om deres interne forhold, som aldrig har været tiltænkt offentligheden, herunder kommercielt følsomme oplysninger, bliver udleveret til tredjemand som led i anmodninger om aktindsigt rettet til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen med henvisning til lov om offentlighed i forvaltningen. Dette ville tillige indebære en væsentlig risiko for, at Europa-Kommissionens effektive håndhævelse af forordningen, svækkes. Forordningen har til formål at sikre lige

konkurrencevilkår i det indre marked. Forordningen indfører derfor regulering af subsidier tildelt af tredjelande for at imødegå en fordrejning af markedet, som direkte eller indirekte måtte følge af sådanne subsidier. Det vil efter Erhvervsministeriets vurdering ikke være hensigtsmæssigt, at andre virksomheder, herunder særligt konkurrenter eller offentligheden i øvrigt, får adgang til sådanne oplysninger eller dele heraf.

Det er samtidig vigtigt for Europa-Kommissionens effektive håndhævelse, at virksomheder kan agere i tillid til, at oplysninger udleveret til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i henhold til denne lov ikke er undergivet aktindsigt for offentligheden. Det samme gælder hensynet til konkurrencen, idet der via adgang til indsigt i oplysninger af den omhandlede art ikke bør skabes en kunstig gennemsigtighed på markedet til skade for konkurrencen som sådan.

Det bemærkes også, at behandling af anmodninger fra tredjemand om aktindsigt i sådanne sager vil være særdeles ressourcekrævende for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, der vil skulle gennemgå og vurdere betydelige mængder af data i situationer, hvor styrelsen har indsamlet en kopi af data-indholdet fra virksomheder omfattet af en kontrolundersøgelse. En sådan behandling vil endvidere belaste virksomhederne, der ville skulle høres i forbindelse med behandling af sådanne sager om anmodning om aktindsigt.

Det er samlet Erhvervsministeriets vurdering, at der er tilstrækkelig grund til at indføre en undtagelse til offentlighedslovens almindelige regler om aktindsigt. Det foreslås på den baggrund, at offentlighedsloven ikke skal gælde sager og undersøgelser efter denne lov. Det vil svare til retstilstanden på konkurrenceområdet, hvor der heller ikke er adgang til aktindsigt i konkurrencesager efter offentlighedsloven, jf. konkurrencelovens § 13, stk. 1.

Databeskyttelsesforordningen indeholder bl.a. regler om oplysningspligt over for fysiske personer, når der registreres oplysninger om dem, og om fysiske personers indsigtsret heri, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 13-15. Som nævnt giver databeskyttelsesforordningens artikel 23 mulighed for, at medlemsstaterne kan begrænse forordningens bestemmelser om oplysningspligt og indsigtsret.

Som nævnt foreslås det, at offentlighedsloven ikke finder anvendelse i sager og undersøgelser efter denne lov. I sådanne sager og undersøgelser kan databeskyttelsesforordningens oplysningspligt samt ret til indsigt over for den registrerede imidlertid føre til en udhuling af formålet med, at disse sager og undersøgelser netop er undtaget fra indsigt i medfør af offentlighedsloven. Det er karakteristisk for sager og undersøgelser efter forordningen, at

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen må forventes at komme i besiddelse af en omfattende mængde oplysninger, som i vidt omfang er fortrolige. Det vil derfor kunne være skadeligt, hvis f.eks. en medarbejder fra en virksomhed i medfør af databeskyttelsesforordningen har ret til oplysning om eller indsigt i, hvorvidt der er registreret oplysninger om den pågældende medarbejder i materiale indhentet fra en anden virksomhed. Herigennem kan medarbejderen og den virksomhed, som den pågældende er ansat i, få indsigt i en anden virksomheds forhold. Det kan også være skadeligt for undersøgelsen og for de undersøgte virksomheder.

Erhvervsministeriet finder, at de hensyn, der begrundet den foreslåede undtagelse, bør holdes op imod hensynet til at beskytte fysiske personers adgang til at varetage deres rettigheder efter databeskyttelsesforordningen. Det bemærkes i den forbindelse, at fysiske personer ikke på samme måde som virksomheder har en interesse i at få oplysninger om eller indsigt i oplysninger om dem selv i sager og undersøgelser efter denne lov. Det skyldes, at sagerne og undersøgelserne som nævnt drejer sig om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked. Derfor vil behandlingen som udgangspunkt ikke have konsekvenser for de registrerede fysiske personer, der måtte være nævnt heri.

Samtidig vil sagerne og undersøgelserne primært indeholde oplysninger om fysiske personers ageren i deres funktion som f.eks. ledere eller medarbejdere i de undersøgte virksomheder. Det vil f.eks. være navne, mailadresser og arbejdsrelateret korrespondance, der er oplysninger, som de pågældende må forvente vil kunne indgå i en sag eller en undersøgelse vedrørende virksomheden. Når Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ved en kontrolundersøgelse indsamler en kopi af dataindholdet fra elektroniske medier hos en virksomhed, sker det for at indsamle oplysninger om virksomheden, herunder om virksomhedens medarbejders ageren i deres funktion for virksomheden.

Dataindholdet fra elektroniske medier kan indeholde private, følsomme personoplysninger, og det kan derfor i praksis ikke undgås, at sådanne oplysninger også vil kunne blive kopieret. Disse oplysninger vil imidlertid som altovervejende hovedregel ikke være relevante for sagen og vil i så fald ikke blive udvalgt ved Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens og/eller ved Europa-Kommissionens efterfølgende gennemgang af det kopierede elektroniske materiale.

Hertil kommer, at der gælder særlige regler for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens indsamling, gennemgang og opbevaring af materiale fra en kontrolundersøgelse. Den virksomhed, der er genstand for kontrolundersøgelsen, har således krav på at overvære gennemgangen og udvælgelsen af oplysninger. Endvidere vil kopien af dataindholdet herefter blive sikret mod læsning. Endelig vil kopien af dataindholdet blive slettet, hvis dataindholdet ikke indeholder oplysninger, der er nødvendige for, at Europa-Kommissionen kan udføre sine opgaver i henhold til forordningen. Beslutter Europa-Kommissionen at gå videre med sagen, skal de indsamlede data slettes, når sagen er endeligt afgjort.

Ved indhentning og behandling af oplysninger, bl.a. i forbindelse med en kontrolundersøgelse, iagttager Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen princippet om dataminimering, så behandling, herunder opbevaring af disse oplysninger, begrænses til det, der er nødvendigt for at opfylde formålet. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens undersøgelser og sagsbehandling har således ikke en sådan betydning for fysiske personer, at der er grundlag for, at oplysningspligten og indsigtsretten efter databeskyttelsesforordningen skal udhule formålet med, at offentlighedsloven ikke finder anvendelse på sager og undersøgelser efter denne lov.

På den baggrund foreslås det i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 23, stk. 1, litra e, h og i, at databeskyttelsesforordningens bestemmelser om oplysningspligt, jf. artikel 13 og 14, og indsigtsret, jf. artikel 15, ikke finder anvendelse i sager og undersøgelser efter denne lov. Databeskyttelsesforordningens artikel 23 giver mulighed for, at medlemsstaterne kan begrænse forordningens bestemmelser om oplysningspligt og indsigtsret, bl.a. når det er nødvendigt og forholdsmæssigt af hensyn til vigtige samfundsmæssige målsætninger (artikel 23, stk. 1, litra e), kontrol- og tilsynsfunktioner (artikel 23, stk. 1, litra h) og beskyttelse af den registrerede eller andres rettigheder (artikel 23, stk. 1, litra i).

I relation til databeskyttelsesforordningens artikel 23, stk. 2, bemærkes det, at forslaget vedrører alle typer af personoplysninger i sager og undersøgelser efter denne lov, jf. artikel 23, stk. 2, litra a-c, og at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i relation til disse oplysninger er dataansvarlig, jf. artikel 23, stk. 2, litra e. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er endvidere forpligtet til at journalisere og arkivere alle oplysninger i sager og undersøgelser efter denne lov i overensstemmelse med de almindelige regler for statslige myndigheder i offentlighedsloven og arkivloven.

Hertil kommer, at lovforslaget begrænser adgangen til aktindsigt efter offentlighedsloven i sager og undersøgelser efter denne lov, ligesom reglerne om tavshedspligt også finder anvendelse, jf. artikel 23, stk. 2, litra d og f.

For nærmere om forholdet til offentlighedsloven og databeskyttelsesforordningen henvises til lovforslagets § 7 og § 8 og bemærkningerne hertil.

4. Konsekvenser for opfyldelsen af FN's verdensmål

Lovforslaget vurderes ikke at have konsekvenser for opfyldelsen af FN's verdensmål.

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Det vurderes, at lovforslaget medfører ingen eller meget begrænsede økonomiske konsekvenser for det offentlige. Varetagelsen af opgaven med at understøtte Europa-Kommissionens håndhævelse af forordningen vil ske inden for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens nuværende bevillingsmæssige ramme. Lovforslaget forventes at indebære begrænsede økonomiske merudgifter for Justitsministeriets myndigheder. Udgifterne kan afholdes inden for myndighedernes eksisterende økonomiske rammer.

Lovforslaget vurderes ikke at have implementeringskonsekvenser for staten. Det er ligeledes vurderingen, at varetagelsen af opgaverne efter loven kan ske inden for rammerne af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens eksisterende IT-systemer.

Der er ikke nogen økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for regioner og kommuner. Forslaget vurderes heller ikke at have selvstyremæssige konsekvenser for kommunerne.

Lovforslaget er vurderet i forhold til de syv principper i Digitaliseringsstyrelsens vejledning om digitaliseringsklar lovgivning.

Det er vurderingen, at princip 5 er særligt relevant for nærværende lovforslag. Det er Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens vurdering, at lovforslaget overholder dette princip for digitaliseringsklar lovgivning.

Princip 5 om tryk og sikker datahåndtering er relevant, idet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i medfør af loven vil kunne indsamle data fra virksomheder i forbindelse med, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen yder bistand til Europa-Kommissionens undersøgelser i henhold til forordningen. Det er vurderingen, at lovforslaget efterlever princippet. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har erfaring med og etablerede processer for opbevaring

og behandling af data, herunder fortrolige og følsomme data, i forbindelse med håndhævelsen af f.eks. konkurrenceloven. Disse erfaringer og processer vil blive anvendt ved Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens indhentelse af oplysninger efter denne lov. Behandling af eventuelle personoplysninger vil altid ske under iagttagelse af gældende lovgivning, herunder forordning (EU) 2016/679 (databeskyttelsesforordningen) samt databeskyttelsesloven. I sager og undersøgelser efter dette lovforslag finder reglerne om oplysningspligt og indsigtsret i artikel 13-15 i databeskyttelsesforordningen som nævnt ikke anvendelse, jf. bemærkninger til lovforslagets § 8.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Det vurderes, at lovforslaget vil medføre ingen eller meget begrænsede økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet som helhed.

Som udgangspunkt forventes det, at Europa-Kommissionen med hjemmel i forordningens artikel 13 og 14, stk. 1-6, i givet fald selv i væsentligt omfang vil indhente oplysninger og gennemføre kontrolundersøgelser. Omkostninger relateret til lovforslaget vil derfor kun opstå, hvis Europa-Kommissionen vælger at anmode Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om at indhente de pågældende oplysninger eller gennemføre en kontrolundersøgelse på Europa-Kommissionens vegne. Omkostningerne vil i givet fald primært bestå i interne omkostninger til f.eks. at besvare spørgsmål og dataanmodninger m.v. eller omkostninger forbundet med at blive genstand for en kontrolundersøgelse. I disse ganske få tilfælde vil de pågældende virksomheders omkostninger forbundet med at udlevere oplysninger være meget begrænsede, da det kun vil omhandle oplysninger, som den pågældende virksomhed allerede ligger inde med. De administrative byrder hertil vil derfor være meget begrænsede. Dertil kan komme eventuelle omkostninger til ekstern rådgivning og bistand (advokater m.v.) for de virksomheder, som måtte blive omfattet af en kontrolundersøgelse. Under alle omstændigheder vil de pågældende virksomheder skulle afholde de samme begrænsede omkostninger, hvis Europa-Kommissionen vælger selv at indhente de pågældende oplysninger uden bistand fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering vurderer, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet. De administrative konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

Lovforslaget tilvejebringer hjemmel til, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan bistå Europa-Kommissionen med dennes håndhævelse i overensstemmelse med forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det

indre marked, og det er derfor ikke relevant for Innovations- og Iværksættertjekket.

Lovforslaget overholder de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-lovgivning.

Det skyldes, at forordningen forpligter medlemsstaterne til at indføre hjemmel til at bistå Europa-Kommissionen som eneåndhæver ved dennes håndhævelse af forordningen. Lovforslaget medfører, at Danmark lever op til forpligtelsen om, at medlemsstaterne skal understøtte Europa-Kommissionens håndhævelse af forordningen.

Efter det første princip skal national regulering som udgangspunkt ikke gå videre end minimumskravene i EU-reguleringen. Med lovforslaget indføres hjemmel til at bistå Europa-Kommissionen som eneåndhæver ved dennes håndhævelse af forordningen. Desuden sikrer lovforslaget, at Danmark støtter Europa-Kommissionens håndhævelse af forordningen i overensstemmelse med Danmarks forpligtelserne hertil.

Efter det andet princip skal danske virksomheder ikke stilles dårligere i den internationale konkurrence på grund af mere byrdefuld regulering end i sammenlignelige EU-medlemsstater. Udover at byrderne for erhvervslivet forventes at være ingen eller meget begrænsede ifølge lovforslaget, vil Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen alene give mulighed for at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan bistå Europa-Kommissionen i dennes håndhævelse af forordningen.

Efter det tredje princip skal fleksibilitet og undtagelsesmuligheder i EU-regulering benyttes. Lovforslaget indebærer, at Danmark støtter Europa-Kommissionens håndhævelse af forordningen i overensstemmelse med Danmarks forpligtelse hertil.

Efter det fjerde princip skal EU-regulering implementeres gennem alternativer til national regulering, i det omfang det er muligt og hensigtsmæssigt. Der er ikke alternativer til at give Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen de pågældende beføjelser end gennem national regulering.

Efter det femte princip skal byrdefuld EU-regulering træde i kraft senest muligt. Forordningens bestemmelser om kontrolundersøgelser i artikel 14, stk. 5-7, finder anvendelse fra den 12. januar 2024. Dermed er lovforslagets ikrafttrædelsesdato dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende ikke tidligere end nødvendigt for at opnå formålet med lovforslaget.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

8. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser

9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- eller naturmæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget giver Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen de beføjelser, som er omhandlet i forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, artikel 14, stk. 7, med henblik på, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan understøtte Europa-Kommissionen i dennes håndhævelse af forordningen.

Lovforslaget supplerer forordningen ved at give Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen beføjelser til at understøtte Europa-Kommissionen med at sikre tilstrækkelig og effektiv håndhævelse af forordningen.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 10. juli 2024 til den 22. august 2024 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Asfaltindustrien, Brancheforeningen Cirkulær, Bryggeriforeningen, Bygherreforeningen, CO-Industri, Danmarks Apotekerforening, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Nationalbank, Dansk Annoncørforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Industri, Dansk IT, Dansk Skovforening, Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder, Danske Forlag, Danske Malermestre, Danske Medier, Dansk Person Transport, Danske Vognmænd, Danske Rederier, Danske Regioner, Datatilsynet, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Dommerforening, Domstolsstyrelsen, Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Forbrugerrådet TÆNK, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Forsikring & Pension, FSR - Danske Revisorer, Green Power Denmark, Horesta, Ingeniørforeningen, ITD, Kommunernes Landsforening (KL), Kooperationen, Landbrug & Fødevarer, Lederne, Liberale Erhvervs Råd, Lokale Pengeinstitutter, Offentligt Ansattes Organisationer, Rigsrevisionen, SMV Danmark og TEKNIQ.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, an- før »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, an- før »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Meget begrænset. Under 4 mio. kr. årligt for Konkurrence- og Forbru- gerstyrelsen, som håndteres inden for de eksisterende økonomiske rammer. Ingen økonomiske konsekvenser for regioner og kommuner.
Implemente- ringskonsekven- ser for stat, kom- muner og regio- ner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen eller meget begrænsede
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og natur- mæssige konse- kvenser	Ingen	Ingen

UDKAST

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, an- før »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, an- før »Ingen«)
Forholdet til EU- retten	<p>Forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det ind marked, gæl- der umiddelbart i Danmark og skal ikke gennemføres i national ret.</p> <p>Lovforslaget supplerer forordningen i forhold til forordningens artikel 14, stk. 7, som forpligter medlemsstaterne til at gennemføre national lovgiv- ning, der giver hjemmel til, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen på Eu- ropa-Kommissionens anmodning og vegne kan gennemføre kontrolunder- søgelser m.v. i Danmark.</p>	
Er i strid med de fem principper for implemente- ring af erhvervs- rettet EU-regule- ring (der i rele- vant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervs- rettet EU-regule- ring) (sæt X)	Ja	Nej x

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2560 af 14. december 2022 om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, har til formål at sikre lige konkurrencevilkår i det indre marked ved at indføre regulering af subsidier tildelt af tredjelande til virksomheder, der udøver en økonomisk aktivitet i det indre marked, for at imødegå fordrejning af markedet som direkte eller indirekte følge af sådanne udenlandske subsidier. Forordningen fastsætter regler og procedurer for Europa-Kommissionens undersøgelse af og afgørelser vedrørende udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, og herunder anvendelsen af afhjælpende foranstaltninger eller tilsagn.

Forordningen gælder umiddelbart i Danmark og må ikke gennemføres i national ret, jf. artikel 288 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF).

Europa-Kommissionen er den eneste myndighed, der har kompetence til at håndhæve forordningen, men forordningen er baseret på, at medlemsstaterne løbende bistår Europa-Kommissionen med anvendelsen af forordningen.

Europa-Kommissionen har efter forordningens artikel 13 og 14 en række undersøgelsesbeføjelser til at indhente alle nødvendige oplysninger, herunder til at kræve oplysninger og gennemføre kontrolundersøgelser (eventuelt med bistand fra medlemsstaterne). Forordningen gælder umiddelbart ved disse undersøgelser.

Forordningen indeholder endvidere i artikel 14, stk. 7, en bestemmelse om, at en medlemsstat på Europa-Kommissionens anmodning på sit eget område foretager kontrolundersøgelser eller andre undersøgelsesforanstaltninger i henhold til sin nationale lovgivning med henblik på at fastslå, om der forekommer udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked.

Forordningen forpligter således medlemsstaterne til at gennemføre national lovgivning i det omfang, det er nødvendigt. Det er derfor Erhvervsministeriets vurdering, at der er behov for at supplere forordningens bestemmelser

med den nødvendige hjemmel til at man fra dansk side kan yde Europa-Kommissionen den bistand, der er forudsat i forordningen.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 1, at loven har til formål at give Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen beføjelser til at bistå Europa-Kommissionen med at tilvejebringer oplysninger til brug for Europa-Kommissionens håndhævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2560 af 14. december 2022 om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2 og 3.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Det følger af forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 2, at den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har tavshedspligt, jf. straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f, med hensyn til oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske, forhold og tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold el.lign., for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, oplysningerne angår, at oplysningerne ikke videregives. Det samme gælder, når en oplysning ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som fortrolig, herunder når fortrolighed følger af en EU-retlig eller folkeretlig forpligtelse eller lignende, jf. forvaltningslovens § 27, stk. 2. En sådan forpligtelse kan f.eks. være foreskrevet i en EU-forordning.

Forvaltningslovens § 28 regulerer, i hvilke tilfælde en forvaltningsmyndighed må videregive fortrolige oplysninger til en anden dansk forvaltningsmyndighed. Bestemmelsen omfatter dog ikke videregivelse af personoplysninger, der er omfattet reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, jf. forvaltningslovens § 28, stk. 1.

I henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c, kan almindelige (typisk ikke-fortrolige og almindeligt fortrolige) personoplysninger behandles, herunder videregives, hvis videregivelse er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige. Omfattet af udtrykket »retlig forpligtelse« er bl.a. forpligtelser, der følger af EU-ret. Det er ikke en betingelse for bestemmelsens anvendelse, at den retlige forpligtelse angår selve videregivelsen. Det er tilstrækkeligt, at udvekslingen af oplysninger er en forudsætning for, at myndigheden kan udføre deres retlige forpligtelser. Det følger endvidere af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, at behandling af almindelige personoplysninger kan

ske, når videregivelse er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Efter forvaltningslovens § 28, stk. 2, kan andre oplysninger af fortrolig karakter end personoplysninger omfattet af stk. 1, jf. ovenfor, videregives til en anden forvaltningsmyndighed, bl.a. når det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, at oplysninger skal videregives (nr. 2), eller det må antages, at oplysningen vil være af væsentlig betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, myndigheden skal træffe (nr. 3). Bestemmelsen i forvaltningslovens § 28, stk. 2, omfatter alene fortrolige oplysninger, f.eks. om en virksomheds forretningshemmeligheder. Ikke-fortrolige oplysninger kan som udgangspunkt frit videregives til en anden forvaltningsmyndighed.

Forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, fastsætter ikke særskilte regler om medlemsstaternes beføjelser, når de skal bistå Europa-Kommissionen i forbindelse med dennes håndhævelse af forordningen, idet der netop henvises til medlemsstaternes nationale lovgivning herom. Forordningen fastsætter derfor heller ikke særskilte regler om de enkelte nationale beføjelsers forhold til offentlighed og databeskyttelsesforordningen. Forordningen fastsætter dog visse regler om tavshedspligt og fortrolighed.

Det følger af forordningens artikel 43, stk. 2, at medlemsstaterne og Europa-Kommissionen, deres tjenestemænd og andre personer, der arbejder under deres tilsyn, sørger for beskyttelse af fortrolige oplysninger, som de får kendskab til under anvendelse af forordningen, i overensstemmelse med relevante regler. Med henblik herpå må de ikke videregive oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, og som de har fået kendskab til i medfør af denne forordning.

Videregivelsesreglerne i forvaltningslovens § 28, stk. 2, og databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c og e, sammenholdt med forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, vil som udgangspunkt efter en konkret vurdering i det enkelte tilfælde kunne sikre mulighed for den nødvendige og tilstrækkelige udveksling af oplysninger mellem danske forvaltningsmyndigheder som led i bistanden til Europa-Kommissionen, der håndhæver forordningen.

Det foreslås dog i § 2, at der fastsættes udtrykkelig hjemmel til, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan indhente oplysninger fra og videregive oplysninger til andre forvaltningsmyndigheder som led i anvendelsen af denne

lov og forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked.

Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil være, at det ved lov fastsættes udtrykkeligt, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har adgang til at indhente oplysninger fra og videregive oplysninger til andre (danske) forvaltningsmyndigheder for at kunne bistå Europa-Kommissionen i dennes håndhævelse af forordningen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Der er ikke på nuværende tidspunkt fastsat regler, der giver en dansk myndighed hjemmel til at kræve oplysninger og foretage kontrolundersøgelser på Europa-Kommissionens anmodning og på dennes vegne, jf. forordningens artikel 14, stk. 7, med henblik på, at Europa-Kommissionen kan fastslå, om der forekommer udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked.

Formålet med bestemmelsen er, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan indhente oplysninger for at yde Europa-Kommissionen den bistand, der er forudsat i forordningens artikel 14, stk.7.

Det foreslås i 1. pkt., at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen af en virksomhed, en virksomhedssammenslutning eller enhver anden juridisk person kan kræve alle oplysninger, som den pågældende har adgang til, og som skønnes nødvendige for, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan yde bistand til Europa-Kommissionen i forbindelse med Europa-Kommissionens udførelse af opgaver i henhold til forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked.

Den foreslåede bestemmelse er afledt af forordningens artikel 13, stk. 2, hvorefter Europa-Kommissionen kan kræve, at en virksomhed, der undersøges, fremlægger alle nødvendige oplysninger og artikel 14 om kontrolundersøgelser.

Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil være, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil kunne kræve alle oplysninger, herunder regnskaber, regnskabsmateriale, udskrift af bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data.

Oplysningspligten efter 1. pkt. påhviler en virksomhed, en virksomhedssammenslutning og enhver anden juridisk person. Begrebet enhver anden juridisk person omfatter f.eks. kommuner og statslige myndigheder.

Efter den foreslåede bestemmelse kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kræve alle oplysninger, der skønnes nødvendige for at yde bistand til Europa-Kommissionens anvendelse af forordningen om udenlandske subsidier. I praksis vil det være Europa-Kommissionen, der angiver, hvilke oplysninger Kommissionen ønsker at indhente til brug for en undersøgelse, hvorefter Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil indhente disse oplysninger. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil skulle beskrive klart over for virksomheder m.v., hvilke oplysninger der kræves.

Det foreslås i 2. *pkt.*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fastsætter en rimelig frist, inden for hvilken Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal have modtaget de krævede oplysninger. Fristen fastsættes, så virksomheden m.v. har mulighed for at fremskaffe de pågældende oplysninger samtidig med, at der også tages hensyn til Europa-Kommissionens muligheder for en effektiv håndhævelse.

Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil være, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen konkret fastsætter en rimelig frist, inden for hvilken de krævede oplysninger skal modtages.

Det foreslås i 3. *pkt.*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens krav om oplysninger skal stå i rimeligt forhold til formålet.

Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil være, at de krævede oplysninger skal være i overensstemmelse med det almindelige proportionalitetsprincip. Et krav om oplysninger vil i overensstemmelse med det almindelige proportionalitetsprincip ikke stå i et rimeligt forhold til formålet, hvis modtageren af kravet pålægges uforholdsmæssigt store omkostninger eller urimeligt besvær med at fremskaffe de krævede oplysninger. Oplysninger, som en virksomhed m.v. har adgang til, herunder hos sin databehandler, anses ikke for besværlige at fremskaffe. Dette gælder også, hvis databehandleren er i et tredjeland.

En undladelse af at efterkomme et krav om oplysninger i forbindelse med Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens bistand til Europa-Kommissionens undersøgelse efter forordningen vil kunne indebære, at der pålægges tvangsbøder eller idømmes bøder, jf. lovforslagets § 9 og 10.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

Der er ikke på nuværende tidspunkt fastsat regler, der giver en dansk myndighed hjemmel til at kræve oplysninger og foretage kontrolundersøgelser

på Europa-Kommissionens anmodning og på dennes vegne, jf. forordningens artikel 14, stk. 7, med henblik på at fastslå, om der forekommer udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked.

Formålet med bestemmelsen er at give Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen beføjelse til at gennemføre interviews for at yde Europa-Kommissionen den bistand, der er forudsat i forordningens artikel 14, stk. 7.

Det foreslås i § 4, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan gennemføre interviews med enhver juridisk eller fysisk person, der giver samtykke hertil, når en sådan juridisk eller fysisk person kan være i besiddelse af relevante oplysninger i henhold til § 3.

Den foreslåede bestemmelse svarer til forordningens artikel 13, stk. 7, som giver Europa-Kommissionen beføjelse til at foretage interviews. Det fremgår heraf, at Europa-Kommissionen kan gennemføre interview med alle fysiske eller juridiske personer, der giver samtykke hertil, med henblik på indsamling af oplysninger vedrørende genstanden for en undersøgelse. Europa-Kommissionen har ret til at optage sådanne interview med et hvilket som helst teknisk middel.

Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil være, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan gennemføre interviews med enhver juridisk eller fysisk person, der giver samtykke hertil, når en sådan juridisk eller fysisk person kan være i besiddelse af oplysninger, der er relevante for anvendelsen af lovforslagets § 3. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan dermed ikke kræve, at en juridisk eller fysisk person medvirker til et interview. Der stilles ikke krav om, at en fysisk person repræsenterer eller er ansat i en virksomhed m.v. Dette svarer til Europa-Kommissionens beføjelser efter forordningen.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger

Til § 5

Europa-Kommissionen har efter forordningen en række undersøgelsesbeføjelser til at indhente alle nødvendige oplysninger, herunder til at kræve oplysninger og gennemføre kontrolundersøgelser (eventuelt med bistand fra medlemsstaterne). For så vidt angår de kontrolundersøgelser, hvor en myndighed i henhold til forordningen alene bistår Europa-Kommissionen, når Europa-Kommissionen selv gennemfører kontrolundersøgelser i Danmark, jf. artikel 14, stk. 5 og 6, gælder forordningens bestemmelser umiddelbart.

Europa-Kommissionen kan således efter forordningen allerede i dag foretage de nødvendige undersøgelser, herunder med bistand fra medlemsstaterne for at håndhæve forordningens regler.

Der er ikke på nuværende tidspunkt fastsat regler, der giver en dansk myndighed hjemmel til at kræve oplysninger og foretage kontrolundersøgelser på Europa-Kommissionens anmodning og på dennes vegne, jf. forordningens artikel 14, stk. 7, med henblik på, at Europa-Kommissionen kan fastslå, om der forekommer udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked.

Formålet med bestemmelsen er at give Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen beføjelse til at gennemføre kontrolundersøgelser for at yde Europa-Kommissionen den bistand, der er forudsat i forordningens artikel 14, stk. 7.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at repræsentanter for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og andre ledsagende personer, som styrelsen har bemyndiget eller udpeget hertil, for at yde bistand til Europa-Kommissionen i henhold til artikel 14, stk. 5-7, i forordningen kan foretage uanmeldte kontrolundersøgelser, der indebærer, at styrelsen får adgang til en virksomheds eller en virksomhedssammenslutnings lokaler, grunde og transportmidler med henblik på der at gøre sig bekendt med og tage kopi af enhver oplysning, som den kontrollerede enhed har adgang til, uanset hvilket medie de er lagret på.

De bemyndigede eller udpegede personer – som eksempelvis kan være personer fra andre myndigheder, som bistår Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen med f.eks. IT-tekniske kompetencer under kontrolundersøgelsen – vil ikke selvstændigt kunne gennemføre en kontrolundersøgelse, men vil alene have beføjelse til at bistå Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen under styrelsens kontrolundersøgelse.

Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil være, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan kræve alle oplysninger, herunder regnskaber, regnskabsmaterialer, bøger og andre forretningspapirer.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at virksomheden og virksomhedssammenslutningen har pligt til at underkaste sig en kontrolundersøgelse, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen gennemfører på vegne af Europa-Kommissionen.

Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil være, at en virksomhed m.v. har pligt til at samarbejde med Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om kontrolundersøgelsens gennemførelse.

Det indebærer, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal have adgang til virksomhedens lokaler, grunde og transportmidler, herunder til aflåste skabe, skuffer og biler, ligesom styrelsen skal have adgang til at tage kopi af enhver oplysning, som virksomheden har adgang til, uanset hvilket medie den er lagret på, jf. forslaget til 1. pkt.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i forbindelse med en kontrolundersøgelse vil kunne afkræve forklaringer fra virksomhedens eller virksomhedssammenslutningens repræsentanter eller ansatte om faktiske oplysninger eller dokumenter vedrørende kontrolundersøgelsens genstand og formål og registrere deres svar.

Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil være, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil kunne afkræve mundtlige forklaringer fra virksomhedens eller virksomhedssammenslutningens repræsentanter eller ansatte om faktiske oplysninger eller dokumenter vedrørende kontrolundersøgelsens genstand og formål og registrere deres svar.

De personer, der under kontrolundersøgelsen vil kunne afkræves en forklaring, er repræsentanter for eller ansatte i den virksomhed eller virksomhedssammenslutning, der er undergivet kontrolundersøgelsen. Udtrykket »repræsentanter eller ansatte« skal fortolkes bredt, idet enhver ejer, medejer eller ansat, der kan repræsentere virksomheden, vil kunne afkræves en forklaring. De spørgsmål, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil være berettiget til at stille i forbindelse med afgivelsen af en forklaring, vil skulle være præcise og vedrøre genstanden for kontrolundersøgelsen. Det vil navnlig dreje sig om spørgsmål, der tjener til opklaring af, hvor bøger og andre forretningspapirer befinder sig, hvorledes disse er systematiseret, eller hvorfor visse dokumenter mangler. Endvidere vil der kunne stilles spørgsmål til indholdet af disse bøger og forretningspapirer m.v. før, under og efter undersøgelsen heraf.

Det foreslås i *stk. 2*, at hvor en virksomheds eller virksomhedssammenslutnings oplysninger opbevares hos eller behandles af en ekstern databehandler, vil Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kunne få adgang til den eksterne databehandlers lokaler med henblik på dér at gøre sig bekendt med og tage kopi af oplysningerne, jf. *stk. 1*. Adgangen vil forudsætte, at det ikke er muligt for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen at få adgang til de pågældende oplysninger direkte fra den virksomhed eller virksomhedssammenslutning, som er genstand for kontrolundersøgelsen.

Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil være, at hvis Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ikke kan få adgang til oplysningerne direkte i den

virksomhed m.v., som kontrolundersøgelsen angår, vil styrelsen få adgang til den eksterne databehandlers lokaler med henblik på dér at gøre sig bekendt med og tage kopi af oplysningerne.

I sagens natur vil den pågældende virksomhed m.v. i sådanne tilfælde være inddraget og varslet, inden den eksterne databehandler besøges. Virksomheden m.v. vil endvidere få tilbud om at være til stede under besøget hos den eksterne databehandler. Den foreslåede adgang til en ekstern databehandler vil skulle udøves med mindst mulig indvirkning på den eksterne databehandlers drift, ligesom kopiering eller medtagelse af materiale m.v. ikke må få følger for andre virksomheder, der ikke er genstand for en kontrolundersøgelse.

Det foreslås i *stk. 3*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens kontrolundersøgelse kun kan finde sted efter indhentet retskendelse og mod behørig legitimation.

Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil være, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen forud for iværksættelse af en kontrolundersøgelse skal indhente en retskendelse, og at repræsentanter for kompetente myndigheder og andre ledsagende personer under kontrolundersøgelsen er i besiddelse af behørig legitimation.

Dette svarer til det, der gælder inden for konkurrencelovens område, jf. konkurrencelovens § 18, stk. 9.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil kunne indsamle en kopi af dataindholdet fra elektroniske medier, der er omfattet af kontrolundersøgelsen, med henblik på efterfølgende at gennemgå kopien i styrelsens lokaler eller andre udpegede lokaler.

Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil være, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan indsamle en kopi af dataindholdet fra elektroniske medier omfattet af kontrolundersøgelsen med henblik på efterfølgende at gennemgå kopien i styrelsens lokaler eller andre udpegede lokaler.

Indsamlingen vil f.eks. kunne foregå ved, at der sker en overførsel fra en virksomheds m.v. lagringsmedie, eller ved en overførsel fra en virksomheds m.v. online facilitet (»cloud-services«), hvor dataindholdet måtte være lagret, til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Det vil selvsagt skulle være en kopi af de elektroniske medier hos den, der omfattes af kontrolundersøgelsen. Gennemgang af dataindholdet i den indsamlede kopi vil almindeligvis

finde sted i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens lokaler eller i andre udpegede lokaler. Søgninger i andre udpegede lokaler bør kun ske i ekstraordinære tilfælde, hvor eksempelvis sagens størrelse, herunder mængden af data, gør det hensigtsmæssigt at flytte søgningerne til andre lokaler, hvor det er muligt at håndtere sådanne omfattende sager. Hvis dette måtte blive nødvendigt, vil Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skulle træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på sikring af, at søgningerne i det elektroniske materiale sker på betryggende vis. Det vil bl.a. indebære sikring af, at materialet ikke kan tilgås af andre end de medarbejdere i styrelsen, som er udpeget til at behandle den pågældende sag.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at de indsamlede data skal forsegles eller på anden måde sikres mod læsning, inden kontrolundersøgelsen afsluttes.

Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil være, at kopien med de indsamlede data skal forsegles eller på anden måde sikres mod læsning, når kontrolundersøgelsen afsluttes.

De indsamlede data skal således sikres mod læsning, indtil de åbnes for læsning, jf. forslaget til 3. pkt. nedenfor. Denne sikring skal ske, inden kontrolundersøgelsen afsluttes. Såvel den, som er genstand for en kontrolundersøgelse, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil have en interesse i at kunne konstatere eventuelle brud af sikringen. Bestemmelsen fastsætter ikke egentlige krav til forseglingen eller anden sikring. Det afgørende er, at det skal kunne konstateres, om forseglingen eller øvrig sikring mod læsning er blevet brudt.

Det foreslås i *stk. 4, 3. pkt.*, at den, der er genstand for kontrolundersøgelsen, vil kunne kræve, at denne selv eller en af denne udpeget repræsentant overværer, at de indsamlede data gøres tilgængelige for læsning, og at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen gennemgår det indsamlede materiale.

Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil være, at en repræsentant for den kontrolundersøgte virksomhed m.v. vil have ret til at overvære, dels at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen bryder forseglingen eller den øvrige sikring af de data, som er indsamlet under kontrolundersøgelsen, og dels, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen foretager søgninger i det pågældende materiale.

I praksis vil dette foregå i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens lokaler, hvor den, der er genstand for kontrolundersøgelsen, eller en af denne udpeget repræsentant kan overvære, både at de indsamlede data gøres tilgængelige for læsning, og styrelsens gennemgang af dataindholdet. Med udtrykket

»overværer« vil det ikke være et krav, at de pågældende skal være fysisk tilstede. Det vil således også være muligt for de pågældende virtuelt at overvære åbningen eller gennemgangen af de indsamlede data.

Det foreslås i *stk. 4, 4. pkt.*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil have pligt til senest 40 hverdage efter kontrolundersøgelsens afslutning at give en kopi af de oplysninger, som styrelsen måtte have taget fra de indsamlede data, til den, der er genstand for kontrolundersøgelsen, jf. dog *stk. 7*.

Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil være, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen senest 40 hverdage efter kontrolundersøgelsens afslutning skal give den kontrolundersøgte virksomhed m.v. en kopi af de oplysninger, som styrelsen måtte have taget under styrelsens søgninger i de indsamlede data fra kontrolundersøgelsen.

Med udtrykket »hverdage« forstås mandag-fredag bortset fra helligdage, juleaftensdag og nytårsaftensdag.

Endvidere foreslås det i *stk. 4, 5. pkt.*, at når gennemgangen af de indsamlede data er gennemført, skal dataene sikres mod læsning.

Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil være, at når Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens undersøgelsesfase – der som angivet i forslaget til *4. pkt.*, maksimalt vil kunne vare 40 hverdage fra kontrolundersøgelsens afslutning – er afsluttet, skal de indsamlede data fra kontrolundersøgelsen sikres mod læsning.

Det foreslås i *stk. 4, 6. pkt.*, at de indsamlede oplysninger skal slettes, hvis Europa-Kommissionen vurderer, at materialet ikke indeholder oplysninger, der er nødvendige for at udføre Europa-Kommissionens opgaver i henhold til forordningen.

Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil være, at den, der er genstand for en kontrolundersøgelse, vil have krav på, at de indsamlede data slettes, hvis de efter Europa-Kommissionens vurdering ikke er nødvendige for Europa-Kommissionens håndhævelsen af forordning.

Det foreslås i *stk. 4, 7. pkt.*, at hvis Europa-Kommissionen beslutter at gå videre med sagen, skal de indsamlede data slettes, når sagen er endeligt afgjort.

Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil være, at den, der er genstand for en kontrolundersøgelse, vil have krav på, at de indsamlede data slettes,

når Europa-Kommissionen har afsluttet sagen endeligt, herunder ved diverse appelinstanser.

Der lægges herved vægt på, at det efter forordningen udelukkende er Europa-Kommissionen, som har kompetencen til at fastslå, om der forekommer udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, og eventuelt træffe afgørelse om afhjælpning m.v. af sådanne forbrejninger. Det følger af forordningens artikel 11, stk. 5, at Europa-Kommissionen bestræber sig på så vidt muligt at træffe en afgørelsen inden for 18 måneder fra indledning af en tilbundsående undersøgelse.

Det foreslås i *stk. 5*, at hvis forhold hos den kontrolundersøgte virksomhed m.v. medfører, at det ikke er muligt for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen samme dag, som kontrolundersøgelsen foretages, at få adgang til eller tage kopi af oplysningerne, kan styrelsen forsegle de relevante forretningslokaler og oplysninger i op til tre hverdage herefter, jf. dog *stk. 7*.

Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil være, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan forsegle oplysninger og/eller lokaler i op til tre hverdage, hvis det på grund af virksomhedens m.v. forhold ikke under kontrolundersøgelsen har vist sig muligt at opnå adgang til eller tage kopi af oplysningerne.

Adgangen til at foretage en sådan forsegling vil være begrænset til de særlige tilfælde, hvor forhold hos den kontrolundersøgte virksomhed m.v. gør, at det ikke er muligt at få adgang til eller tage kopi af oplysningerne på stedet. Det kan f.eks. ske, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ikke kan få adgang til en bærbar computer, der anvendes af virksomhedens ansatte, og som er central i forhold til kontrolundersøgelsen, fordi vedkommende er bortrejst, og ingen i virksomheden har adgang til computerens password.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen under de samme betingelser som i *stk. 5*, vil kunne medtage de oplysninger eller det medium, hvorpå oplysningerne befinder sig, med henblik på kopiering.

Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil være, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan medtage oplysninger eller et medium, hvor oplysningerne befinder sig, med henblik på kopiering.

Anvendelsen af forslaget i *stk. 6, 1. pkt.*, skal ses i sammenhæng med anvendelsen af *stk. 5* om forsegling. De to bestemmelser udgør et supplement til hinanden, og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil som udgangspunkt

i samråd med den, der er genstand for kontrolundersøgelsen, og ud fra proportionalitetsprincippet skulle vælge det indgreb, der er mindst byrdefuldt for den pågældende, men som styrelsen samtidig anser for et nødvendigt indgreb. Det vil herudover være en betingelse, at medtagelsen af oplysninger eller et medium skyldes den pågældendes forhold, jf. også betingelsen efter den foreslåede bestemmelse i stk. 5. Adgangen hertil vil således være begrænset til de særlige tilfælde, hvor forhold hos den kontrolundersøgte virksomhed m.v. gør, at det ikke er muligt at få adgang til eller kopiere oplysningerne eller mediet på stedet. Der kan forekomme tilfælde, hvor Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har grundlag for at tro, at en ansat f.eks. har slettet alle filer på sin computer, tablet eller mobiltelefon, lige før styrelsen skal undersøge den. I sådanne særlige tilfælde kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen have behov for at medtage den pågældende computer, tablet eller mobiltelefon med henblik på ved anvendelse af særligt udstyr at få adgang til enheden eller reetablere slettede informationer.

Videre foreslås det i *stk. 6, 2. pkt.*, at det materiale, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har taget med, sammen med et sæt kopier af de oplysninger, som styrelsen har taget til brug for en nærmere gennemgang, skal tilbageleveres til virksomheden m.v. senest tre hverdage efter kontrolundersøgelsen, jf. dog stk. 7.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen senest tre hverdage efter en kontrolundersøgelse til virksomheden m.v. skal tilbagelevere det materiale, der er taget med, sammen med et sæt kopier af de oplysninger, som styrelsen har taget til brug for en nærmere gennemgang.

Det foreslås i *stk. 7*, at fristerne i stk. 4, 5 og 6 i særlige tilfælde kan forlænges. Forslaget vil medføre, at fristen på de 40 hverdage, jf. den foreslåede stk. 4, og fristerne på tre hverdage til henholdsvis opretholdelse af en forsegling, jf. den foreslåede stk. 5, og til aflevering af medtagne oplysninger og medier, jf. den foreslåede stk. 6, vil kunne forlænges i særlige tilfælde.

Det foreslås i *stk. 8, 1. pkt.*, at politiet kan yde bistand ved den kompetente myndigheds udøvelse af beføjelserne efter stk. 1, 2 og 4-6. Det foreslås samtidig i *stk. 8, 2. pkt.*, at erhvervsministeren efter aftale med justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om politiets bistand.

Hvis en virksomhed m.v. modsætter sig en kontrolundersøgelse i forbindelse med Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens bistand til Europa-Kommissionens undersøgelse efter forordningens artikel 14, stk. 7, vil det kunne

indebære, at der pålægges tvangsbøder eller idømmes bøder, jf. lovforslagets § 9 og 10.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 6

Det følger af forvaltningslovens § 27, stk. 1, at den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har tavshedspligt, jf. straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f, med hensyn til oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske, forhold og tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold el.lign., for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, oplysningerne angår, at oplysningerne ikke videregives. Det samme gælder bl.a., når en oplysning ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som fortrolig, herunder når fortrolighed følger af en EU-retlig eller folkeretlig forpligtelse eller lignende, jf. forvaltningslovens § 27, stk. 2. En sådan pligt kan f.eks. være foreskrevet i en EU-forordning.

Forvaltningslovens § 28 regulerer, i hvilke tilfælde en forvaltningsmyndighed må videregive fortrolige oplysninger til en anden dansk forvaltningsmyndighed. Bestemmelsen omfatter ikke videregivelse af personoplysninger, der er omfattet reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, jf. forvaltningslovens § 28, stk. 1.

I henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c, kan almindelige (typisk ikke-fortrolige og almindeligt fortrolige) personoplysninger behandles, herunder videregives, hvis videregivelse er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige. Omfattet af udtrykket »retlig forpligtelse« er bl.a. en forpligtelse, der følger af EU-ret. Det er ikke en betingelse for bestemmelsens anvendelse, at den retlige forpligtelse angår selve videregivelsen. Det er tilstrækkeligt, at udvekslingen af oplysninger er en forudsætning for, at myndigheden kan udføre deres retlige forpligtelser. Det følger endvidere af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, at behandling af almindelige personoplysninger kan ske, når videregivelse er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Europa-Kommissionen er den eneste myndighed, der har kompetence til at håndhæve forordningen. Europa-Kommissionens enehåndhævelse af forordningen er dog baseret på, at medlemsstaterne løbende bistår Europa-Kommissionen med at indhente oplysninger.

Forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, fastsætter ikke særskilte regler om medlemsstaternes beføjelser, herunder forholdet til databeskyttelsesforordningen, når de skal bistå Europa-Kommissionen i forbindelse med dennes håndhævelse af forordningen, jf. artikel 14, stk. 7, idet der netop henvises til medlemsstaternes nationale lovgivning herom. Forordningen fastsætter dog visse regler om tavshedspligt og fortrolighed.

Det følger af forordningens artikel 43, stk. 2, at medlemsstaterne og Europa-Kommissionen, deres tjenestemænd og andre personer, der arbejder under deres tilsyn, sørger for beskyttelse af fortrolige oplysninger, som de får kendskab til under anvendelse af forordningen, i overensstemmelse med relevante regler. Med henblik herpå må de ikke videregive oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, og som de har fået kendskab til i medfør af denne forordning.

For at Europa-Kommissionen kan løse sine opgaver efter forordningen forelægger medlemsstaterne på Europa-Kommissionens anmodning alle de oplysninger, der er nødvendige for, at Kommissionen kan udføre sine opgaver i henhold til forordningen, jf. forordningens artikel 13, stk. 5. Medlemsstaterne bistår også Europa-Kommissionen ved gennemførelse af kontrolundersøgelser på deres område, jf. artikel 14, stk. 5 og 6.

Det følger også af forordningens artikel 35, stk. 1, at hvis en medlemsstat mener, at udenlandske subsidier måske forekommer og måske fordrejer det indre marked, skal medlemsstaten videregive oplysningen herom til Europa-Kommissionen. Efter forordningens artikel 36, stk. 1, kan Europa-Kommissionen også foretage en markedsundersøgelse af en bestemt sektor, en bestemt type økonomisk aktivitet eller brug af et bestemt støtteinstrument, og Kommissionen kan i den forbindelse anmode medlemsstater om at fremlægge oplysninger.

I forordningens artikel 42, stk. 4, er det fastsat, at en virksomheds ret til indsigt i Europa-Kommissionens sagsakter ikke omfatter medlemsstaternes fortrolige oplysninger eller interne dokumenter, og navnlig ikke korrespondance mellem Europa-Kommissionen og medlemsstaterne.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i henhold til forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, kan videregive alle oplysninger til Europa-Kommissionen med henblik på at understøtte Europa-Kommissionens anvendelse af forordningen, herunder fortrolige oplysninger.

Det foreslås i § 6, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen til Europa-Kommissionen kan videregive alle oplysninger for at bistå Europa-Kommissionen i dennes håndhævelse af forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked. Den foreslåede bestemmelse omfatter også oplysninger, der er omfattet af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens tavshedspligt.

Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil være, at det fastsættes udtrykkeligt, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan videregive alle oplysninger til Europa-Kommissionen med henblik på at understøtte anvendelsen af forordningen. Det forudsættes, at de oplysninger, der videregives, er nødvendige for, at Europa-Kommissionen kan udføre sine opgaver i henhold til forordningen.

Til § 7

Efter offentlighedsloven er udgangspunktet, at enhver kan forlange at blive gjort bekendt med dokumenter, der er indgået til eller oprettet af en myndighed m.v. som led i administrativ sagsbehandling i forbindelse med dens virksomhed. Der gælder imidlertid en række undtagelser til dette udgangspunkt

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 3.2.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i 1. pkt., at lov om offentlighed i forvaltningen ikke gælder for sager og undersøgelser efter denne lov.

Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil være, at offentlighedsloven ikke vil finde anvendelse for sager og undersøgelser efter denne lov. Det vil indebære, at retten til aktindsigt efter offentlighedsloven ikke finder anvendelse.

Det foreslås i 2. pkt., at 1. pkt. tillige gælder, når oplysninger modtaget eller tilvejebragt efter denne lov er videregivet til en anden forvaltningsmyndighed.

Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil være, at de oplysninger, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har modtaget eller tilvejebragt til brug for sager og undersøgelser efter denne lov, og som videregives til en anden forvaltningsmyndighed, heller ikke vil være underlagt aktindsigt efter offentlighedsloven.

Det foreslås i 3. pkt., at § 15 i lov om offentlighed i forvaltningen dog gælder for sådanne sager og undersøgelser.

Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil særligt være, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har pligt til at journalisere dokumenter, der er modtaget eller afsendt som led i administrativ sagsbehandling i forbindelse med dens virksomhed efter denne lov i det omfang, dokumentet har betydning for en sag eller sagsbehandlingen i øvrigt, jf. offentlighedslovens § 15, stk. 1. Det gælder også interne dokumenter, der foreligger i endelig form.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 8

Databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14 pålægger en dataansvarlig myndighed en oplysningspligt i forbindelse med indsamling af personoplysninger. Den dataansvarlige har som udgangspunkt pligt til at give en fysisk person (den registrerede) en række oplysninger, når den dataansvarlige indsamler oplysninger om vedkommende. Hvis oplysningerne ikke er indsamlet hos den registrerede selv, indebærer oplysningspligten, at der skal gives underretning til den registrerede om bl.a. identiteten på den dataansvarlige eller dennes repræsentant, formålene med behandlingen, kategorierne af personoplysningerne, hvilken kilde personoplysningerne hidrører fra og retten til at anmode om indsigt, jf. artikel 14, stk. 1 og stk. 2.

Databeskyttelsesforordningens artikel 15 giver den registrerede ret til indsigt, når der behandles oplysninger om vedkommende. Den registreredes indsichtsret omfatter en ret til en kopi af de personoplysninger, der behandles, jf. artikel 15, stk. 3. Herudover har den registrerede krav på en række oplysninger, herunder bl.a. oplysning om kategorierne af personoplysninger, hvorfra de stammer, og med hvilket formål de behandles, jf. artikel 15, stk. 1.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 3.2.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 8, at i sager og undersøgelser efter denne lov finder reglerne om oplysningspligt og indsichtsret i artikel 13-15 i databeskyttelsesforordningen ikke anvendelse.

Dette er begrundet i databeskyttelsesforordningens artikel 23, stk. 1, litra e, h og i. Databeskyttelsesforordningens artikel 23 giver mulighed for, at medlemsstaterne kan begrænse forordningens bestemmelser om oplysningspligt og indsigtsret, bl.a. når det er nødvendigt og forholdsmæssigt af hensyn til vigtige samfundsmæssige målsætninger (artikel 23, stk. 1, litra e), kontrol- og tilsynsfunktioner (artikel 23, stk. 1, litra h) og beskyttelse af den registrerede eller andres rettigheder (artikel 23, stk. 1, litra i).

Virningen af den foreslåede bestemmelse vil være, at de registrerede ikke skal have tilsendt en underretning i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14, hvis der måtte blive registreret personoplysninger om dem i en sag eller en undersøgelse efter denne lov.

Den foreslåede bestemmelse medfører endvidere, at de registrerede ikke har en indsigtsret i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 15 i sager og undersøgelser efter denne lov. Forslaget indebærer, at der hverken er adgang til aktindsigt efter offentlighedsloven eller indsiget efter databeskyttelsesloven i sager og undersøgelser efter denne lov.

I relation til databeskyttelsesforordningens artikel 23, stk. 2, bemærkes det, at forslaget vedrører alle typer af personoplysninger i sager og undersøgelser efter denne lov, jf. artikel 23, stk. 2, litra a-c, og at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i relation til disse oplysninger er dataansvarlige, jf. artikel 23, stk. 2, litra e. Endvidere er Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen forpligtet til at journalisere og arkivere alle oplysninger i sager og undersøgelser efter denne lov og i overensstemmelse med de almindelige regler for statslige myndigheder i offentlighedsloven og arkivloven. Hertil kommer, at lovforslaget begrænser adgangen til aktindsigt efter offentlighedsloven i sager og undersøgelser efter denne lov, jf. lovforslagets § 7, ligesom reglerne om tavshedspligt også finder anvendelse, jf. artikel 23, stk. 2, litra d og f.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 9

Det foreslås i *stk. 1*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan pålægge daglige eller ugentlige tvangsbøder til en virksomhed, en virksomhedssammenslutning eller enhver anden juridisk person, der undlader 1) at afgive fuldstændige og korrekte oplysninger som svar på en anmodning om oplysninger efter § 3 eller undlader at afgive sådanne oplysninger inden for den fastsatte frist eller 2) at underkaste sig en kontrolundersøgelse efter § 5.

Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil være, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil få hjemmel til at pålægge daglige eller ugentlige tvangsbøder til en virksomhed m.v. for ikke at efterkomme et krav om oplysninger m.v. eller for at modsætte sig en kontrolundersøgelse m.v.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens direktør har kompetence til at beslutte, om en virksomhed, virksomhedssammenslutning eller enhver anden juridisk person skal pålægges tvangsbøder.

I de tilfælde, hvor Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen pålægger en oplysningspligt efter den foreslåede bestemmelse i § 3, skal det være klart beskrevet, hvilke oplysninger der kræves, og hvad fristen for at afgive oplysningerne er. Dermed vil de forhold, der kan udløse administrative tvangsbøder, være let konstaterbare. Når Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen indhenter oplysninger, vil det således klart skulle fremgå, hvilke oplysninger virksomheden m.v. skal afgive.

En afgørelse om at pålægge tvangsbøder efter den foreslåede bestemmelse kan indbringes for domstolene efter de almindelige regler.

Tvangsbøder vil kunne pålægges dagligt eller ugentligt. Hvis en virksomhed m.v. ikke betaler tvangsbøderne, vil Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kunne anmode restanceinddrivelsesmyndigheden om at inddrive tvangsbøderne.

Tvangsbøder vil blive anvendt som et tvangsmiddel for at få den pågældende virksomhed m.v. til at efterleve et påbud, hvorfor ubetalte pålagte tvangsbøder vil bortfalde ved opfyldelse af den forpligtelse, der følger af påbuddet.

Det foreslås i *stk. 2*, at størrelsen af en tvangsbøde efter *stk. 1* kan udgøre op til 5 pct. af den pågældendes gennemsnitlige samlede daglige omsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår pr. dag. Tvangsbøden beregnes fra den dato, der er angivet i afgørelsen om at pålægge tvangsbøder.

Virkningen af den foreslåede bestemmelse er, at størrelsen af en daglig tvangsbøde vil tage udgangspunkt i den pågældendes gennemsnitlige samlede daglige omsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår. Denne omsætning vil herefter skulle deles med 365 for at nå frem til den daglige omsætning. Størrelsen af en tvangsbøde vil kunne udgøre op til 5 pct. heraf. Hvis tvangsbøder i stedet pålægges ugentligt, vil det således skulle svare til, at der udstedes syv daglige tvangsbøder, idet beregningen stadig tager ud-

gangspunkt i den daglige omsætning. Hvis de pågældende indgår i en koncern, vil det være koncernens daglige gennemsnitlige samlede omsætning på verdensplan, der skal lægges til grund for beregningen af en tvangsbøde.

Med det forudgående regnskabsår forstås det senest afsluttede regnskabsår forud for det tidspunkt, hvor manglende opfyldelse af påbuddet m.v. er sket eller påbegyndt.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil i medfør af bestemmelsen i § 3 kunne kræve, at en virksomhed m.v. inden for en rimelig fastsat frist fremlægger oplysninger om dennes omsætning på verdensplan i et forudgående regnskabsår. Hvis en virksomhed indgår i en koncern, kan det f.eks. være oplysninger om den konsoliderede omsætning.

Ved vurderingen af, hvad der er en rimelig frist for at fremlægge disse oplysninger, skal Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen lægge vægt på omfanget og kompleksiteten af de oplysninger, der anmodes om. En frist på 2 uger vil formentlig være et rimeligt udgangspunkt i de fleste sager. Ved manglende eller ufuldstændige oplysninger om omsætning vil Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ved beregning af tvangsbøder kunne tage udgangspunkt i offentligt tilgængelige oplysninger om en virksomheds m.v. årlige omsætning henholdsvis den årlige konsoliderede omsætning på verdensplan.

Hvis en virksomhed m.v. ikke vil fremlægge de krævede oplysninger, eller hvis de oplysninger en virksomhed m.v. har afgivet til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skønnes at være ufuldstændige eller upålidelige, og der ikke foreligger offentligt tilgængelige oplysninger om en virksomheds m.v. årlige omsætning henholdsvis den årlige konsoliderede omsætning på verdensplan, vil styrelsen ved beregning af tvangsbøder kunne foretage et skøn i det konkrete tilfælde på grundlag af de oplysninger, som skønnes relevante og velegnede.

Bestemmelsen indebærer, at det vil skulle fremgå af afgørelsen om pålægelse af tvangsbøder, fra hvilken dato tvangsbøden beregnes.

Til § 10

Det foreslås i *stk. 1*, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning straffes med bøde en virksomhed, en virksomhedssammenslutning eller enhver anden juridisk person, der 1) afgiver urigtige, ufuldstændige eller vildledende oplysninger som svar på krav om oplysninger efter § 3 eller undlader at afgive oplysningerne inden for den fastsatte frist, 2) modsætter sig en kontrolundersøgelse, jf. § 5, 3) som svar på spørgsmål, der er stillet

under en kontrolundersøgelse, jf. § 5, stk. 1, 3. pkt. afgiver et ukorrekt eller vildledende svar eller undlader eller afviser at afgive et fuldstændigt svar eller 4) har brudt den forsegling, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har foretaget i medfør af § 5, stk. 5.

Ansvarssubjektet for overtrædelser som angivet i lovforslagets § 10, stk. 1, nr. 1, er virksomheder, virksomhedssammenslutninger og enhver anden juridisk person. Med hensyn til overtrædelser som angivet i lovforslagets § 10, stk. 1, nr. 2-4, er ansvarssubjektet den virksomhed eller virksomhedssammenslutning, som er genstand for en kontrolundersøgelse. Der henvises også til lovforslagets § 10, stk. 4.

Det foreslås i *stk. 2*, at ved udmåling af bøder for overtrædelser af denne lov skal der tages hensyn til overtrædelsens grovhed, varighed og den pågældendes samlede koncernomsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår.

Fastsættelse af straffen vil bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10, herunder om skærpende og formildende omstændigheder.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at bøden maksimalt kan udgøre 1 pct. af den pågældendes samlede omsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår. Indgår den pågældende i en koncern, kan bøden efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 3, 2. pkt.*, maksimalt udgøre 1 pct. af den samlede omsætning på verdensplan i den pågældende koncern i det foregående regnskabsår. Koncernbegrebet skal forstås i overensstemmelse med det selskabsretlige koncernbegreb.

Virkningen af den foreslåede bestemmelse er, at der fastsættes et bødeloft på maksimalt 1 pct. af den pågældendes samlede koncernomsætning på verdensplan i det regnskabsår, der går forud for afgørelsen. I de tilfælde, hvor virksomheden m.v. indgår i en koncern, kan bøde maksimalt udgøre 1 pct. af den samlede globale omsætning i den pågældende koncern i det foregående regnskabsår. Med det forudgående regnskabsår forstås det senest afsluttede regnskabsår forud for det tidspunkt, hvor manglende opfyldelse af påbuddet m.v. er sket eller påbegyndt.

Det foreslås i *stk. 4*, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. Det følger af reglerne i straffelovens kapitel 5, at bestemmelser om strafansvar for selskaber m.v.

omfatter, medmindre andet er bestemt, enhver juridisk person, herunder aktie-, anparts- og andelsselskaber, interessentskaber, foreninger, fonde, boer, kommuner og statslige myndigheder, jf. straffelovens § 26, stk. 1. Endvidere omfatter strafansvaret enkeltmandsvirksomheder, for så vidt disse navnlig under hensyn til deres størrelse og organisation kan sidestilles med de ovenfor nævnte selskaber, jf. straffelovens § 26, stk. 2. Det følger også, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan, jf. straffelovens § 27, stk. 1, 1. pkt.

Det følger af straffelovens § 93, stk.1, nr. 1, at strafansvar som udgangspunkt forældes efter 2 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i 1 år for overtrædelsen.

Det foreslås i *stk. 5*, at forældelsesfristen for overtrædelser af denne lov er 5 år.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den almindelige forældelsesfrist fraviges, således at forældelsesfristen bliver 5 år.

Til § 11

Det foreslås, at loven skal træde i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

Forordningens bestemmelser om kontrolundersøgelser i artikel 14, stk. 5-7, finder anvendelse fra den 12. januar 2024.

Til § 12

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

Forordningen om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked, finder ikke anvendelse for Færøerne og Grønland, der ikke er medlem af den Europæiske Union.

Der er tale om en lov om beføjelser i henhold til EU-lovgivning, som ikke gælder for Færøerne og Grønland.